

เตรียมพร้อมเข้าสู่การยาง

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ระดมผู้บริหารจากทั่วประเทศ รับมอบนโยบายการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) จาก **นายอานวย ประดิเส** รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ **นายประสิทธิ์ หมีดเส็น** รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2558 ที่ผ่านมา พร้อมประชุมร่วมขับเคลื่อนการจัดการยางพาราทั้งระบบของผลผลิต ปี 2558/2559 หลังจากพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ....ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) วาระ 3 ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย และรอประกาศใช้เป็นกฎหมาย

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 20

แฉดวงข่าวยาง

เรื่อง : กองบรรณาธิการ

เมียนมาร์ ศึกษางานยางไทย

กรมวิชาการเกษตรนำคณะผู้แทนรัฐบาล และเจ้าของสวนยางสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เข้าพบและหารือข้อมูลการสร้างหน่วยงานจัดการสวนยางในประเทศเมียนมาร์ ที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) โดยมี นายประสิทธิ์ รมิตเส็น รักษาการ ผอ. สกย. ให้การต้อนรับ และยินดีให้การสนับสนุนข้อมูลทุกด้าน เพื่อที่ทั้งสองประเทศมีความร่วมมือกันมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาเกษตรกรและงานยางพาราในกลุ่มภูมิภาคนี้ให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมกัน

นอกจากนี้คณะยังได้ลงพื้นที่เพื่อศึกษาดูงานหน่วยงานยางของไทยอื่นๆ ได้แก่ สถาบันวิจัยยาง และโรงงานผลิตยางแท่ง STR ยางแผ่นรมควันและยางอัดก้อน จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านยางพาราในประเทศ

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 31

พิเศษธุรกิจ
โดย : กองบรรณาธิการ

กล้วยไข่ส่งออก & เห็ดฟาง (ทะลายปาล์ม) งานเสริมรายได้สวนยาง ที่ “เมืองจันทร์”

จังหวัดจันทบุรี หรือเมืองจันทบูร (ชื่อเรียกในสมัยอดีต) เมืองแห่งอัญมณีที่เลื่องชื่อและดินแดนสวรรค์ของคนรักผลไม้ โดยเฉพาะ ทุเรียน เงาะ มังคุด สละ ฯลฯ ด้วยเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ ในขณะที่อาชีพการทำสวนยางพาราก็ถือว่าเป็นอีกหนึ่งหัวเมืองทางภาคตะวันออกที่มีการริเริ่ม รอมมาจากภาคใต้ซึ่งทั้งช่วงห่าง (ระยะเวลา) ไม่แตกต่างกันมาก

นายประทีป มุกดา ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดจันทบุรี เล่าให้ฟังว่า ปัจจุบันจันทบุรีมีพื้นที่ปลูกยางประมาณ 7 แสนไร่ แบ่งเป็นสวนให้ผลผลิตแล้วราว 6 แสนกว่าไร่ โดยลักษณะของการทำสวนยางจะมีทั้งเป็นอาชีพหลัก อาชีพรอง/อาชีพเสริม เพราะด้วยอุปนิสัยของคนจันทบุรีส่วนใหญ่มีความขยัน และกล้าตัดสินใจที่จะลงทุนทำอะไรต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ประกอบกับการมี “ตลาด” รองรับอยู่ในพื้นที่ ดังนั้นจึงจะเห็นว่ามีการผลิตพืชหลากหลาย อาทิ ผลไม้เจ้าเก่าในพื้นที่อย่าง “ทุเรียน” ทราบว่าปีนี้ได้ราคาค่อนข้างดี เพราะมีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยกว่าปกติ รองลงมาได้แก่ “กล้วยไข่” ที่นิยมปลูกร่วมกับยางในช่วง 1-3 ปีแรก หรือแม้แต่ “ลำไย” ซึ่งที่นี่สามารถผลิต (การบังคับนอกฤดู) แบบสั่งได้ตั้งใจ จะให้ออกช่วงไหนก็ได้ แถมผลผลิตต่อไร่ยังสูงอีกด้วย (กว่า 2.4 ตัน) เป็นต้น โดยที่คุณภาพของผลผลิตจะเน้นเพื่อการส่งออกเป็นหลัก และสวนยางนั้นจากผลผลิตเฉลี่ยในเขตนี้นั้นคือ 260 กก./ไร่/ปี การจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์มากกว่า 80 % จะอยู่ในรูปของ “ยางก้อนถ้วย” เพราะตอนหลังมีความนิยมผลิตแทน “ยางแผ่น” ที่เคยทำอยู่เดิม

ผอ.ประทีป มุกดา กับต้นยางพันธุ์ 251 อายุประมาณ 1 ปี

สำหรับ สกย.จ.จันทบุรี ที่ผ่านมา

การดูแลส่วนใหญ่เป็นสวนสงเคราะห์ (ที่ได้รับทุนปลูกแทน) จะมีทั้งการให้บริการวิชาการพร้อมการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่างๆ โดยปรับหรือเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชาวสวนยางในพื้นที่ ตัวอย่างเช่น การอบรม

การกรีดยาง และการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ซึ่งเป็นที่สนใจมากในช่วงที่ยางราคาดี การส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มโดยจัดตั้ง “สหกรณ์กองทุนสวนยาง” จำนวน 19 สหกรณ์ และรวมเป็น “ชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนยางจันทบุรีจำกัด”

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 32

กล้วยไข่เกรดคุณภาพส่งออก

อีก 1 แห่ง ด้านการตลาดยางได้ทำการซื้อขายผ่านตลาดกลางโดยสมัครเป็นเครือข่ายตลาดกลางยางพาราบุรีรัมย์ รวมทั้งการสนับสนุนให้ประกอบอาชีพเสริมมี "เงินทุนหมุนเวียน" ดอกเบี้ยต่ำ (2%ต่อปี) สำหรับกู้ยืมไม่เกิน 5 หมื่นบาท/รายด้วย นอกจากนี้ ภารกิจภายใต้โครงการแก้ปัญหายางพาราทั้งระบบฯ ที่กำลังเร่งดำเนินการได้แก่ 1.โครงการควบคุมปริมาณการผลิตเป้าหมายปี 2558 จำนวน 7,500 ไร่ โดยแบ่งเป็น การปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี 4,260 ไร่ (ปลูกแล้ว 146.45 ไร่), การปลูกไม้ยืนต้น 1,900 ไร่ (ปลูกแล้ว 1,039.05 ไร่), การปลูกปาล์มน้ำมัน 240 ไร่ (ปลูกแล้ว 29.25 ไร่) และการทำเกษตรผสมผสาน 1,100 ไร่ (ยังไม่มีรายงานการปลูก) 2.โครงการผลิตเพื่อเสริมรายได้ในสวนยางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คงเหลือการส่งเสริมปลูกพืชคลุมในสวนยาง 1,500 ไร่ (ปลูกแล้ว 203 ไร่) แต่ในขณะที่ยังส่งเสริมปลูกพืชแซมในสวนยาง 1,500 ไร่ (ปลูกแล้ว 2,497.33 ไร่) เป็นต้น

ปลูก "กล้วยไข่ส่งออก" พืชร่วมยาง ที่ อ.นายายอาม

นางอารมย์ วงศ์หงษ์ เกษตรกรสวนยาง อยู่บ้านเลขที่ 63/4 หมู่ 14 ต.นายายอาม อ.นายายอาม จ.จันทบุรี โทร.089-214-8786 เล่าว่า ปีที่แล้ว

ป่าอารมย์ วงศ์หงษ์ กับสวนกล้วยไข่ (พืชเสริมรายได้สวนยาง)

แฉ่งร้าน"อีกพืชทำเงินดีที่ปลูกเสริมยาง

ตนเองได้สมัครเข้าร่วมโครงการอบรมอาชีพเสริมกับ สกย.จ.จันทบุรี พร้อมขอกู้เงินทุนฯเพื่อนำมาลงปลูกกล้วยไข่เสริมไปในร่องยางด้วย ซึ่งเริ่มต้นได้ปลูกกล้วยไข่ก่อน จำนวน 1,300 ต้น ระยะปลูก 2x2 เมตร (เดือน มิ.ย.) แล้วจึงตามด้วยการปลูกยาง "พันธุ์ 251" ประมาณ 11 ไร่ในเดือนต่อมา จากนั้นได้มีการบำรุงดูแลกล้วยไข่ อาทิ การให้น้ำ ได้ติดตั้งสปริงเกลอร์ระหว่างแถวปลูกเปิดให้น้ำ 2 วัน/ครั้ง หรือวันเว้นวัน ดูตามสภาพความชื้นในดินเป็นสำคัญ. การให้ปุ๋ย ในช่วงแรกหรือ "หน่อใหม่" จะใส่ปุ๋ยซีไค้แกลบ โรยให้รอบโคนก่อนแล้วพอเริ่มตั้งกอได้ดีจึงเปลี่ยนปุ๋ยที่เป็นสูตร 16-16-16 ผสมกับยูเรีย อัตราส่วน 2 : 1 ใส่ 2-3 กำมือ/กอ/ครั้ง เว้นระยะ 15 วัน/ครั้ง พร้อมทั้งคอยระวัง "เพลี้ยไฟ" ในช่วงติดดอกหรือ "ปลี" ต้องหมั่นฉีดยา (ทุก 2 วัน/ครั้ง) และ "เชื้อรา" ที่มาพร้อมกับฝน อากาศคือใบจะเหลือง

คล้ายตายหนึ่ง ต้องคอยดูแลฉีดยาป้องกันไว้ จนกว่าจะติดลูกสุดหรือตัดปลีเพื่อห่อเครือ (ปกป้องกัน/ใช้ถุงฟอยด์) แล้วเท่านั้น จึงหยุดฉีดยาได้

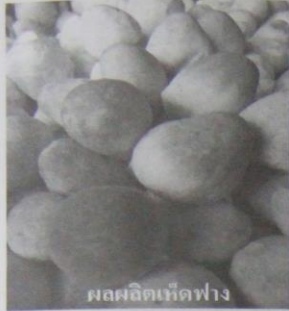
ป่าอารมย์ ยังบอกด้วยว่า จากการลงทุนในรอบแรกประมาณ 8 หมื่นบาท (ไม่รวมค่าปุ๋ย+ยา) และตัดกล้วยขายไปเมื่อปลาย ธ.ค. มีรายได้ราว 1.9 แสนบาท มารอบนี้ซึ่งเป็น "หน่อสอง" ต้นทุนผลิตมีเพียงค่าสูบน้ำและค่าปุ๋ย-ยา โดยหลังจากที่ต้นมีอายุได้ประมาณ 5-6 เดือนจะเริ่มติดเครือ และสามารถตัดขายได้หลังการตัดปลี+ห่อ อีกประมาณ 28

วัน- 1 เดือน จากนั้นมีการคิดเกรด (เพราะลิ่งรับซื้อเพื่อการส่งออก) ราคาช่วงถูกก็ 3-4 บาท/กก. ช่วงแพงสูงถึง 60-65 บาท/กก. ก็มี ซึ่งระหว่างนี้ก็เริ่มทยอยตัดกล้วยขายบ้างแต่ว่าราคาช่วงชนกับผลไม้อื่นยังคงไม่ค่อยสูงมาก การไถ่ต้นยังไม่แน่ว่าจะเอาไถ่ถึงหน่อสามที่ต้องรอดูสภาพก่อน หรืออาจละออกพร้อมเก็บ "หน่อพันธุ์" ไว้ขยายปลูกต่อ รวมถึงจำหน่ายเป็นรายได้เสริมด้วย จากนั้นก็ถึงเวลาที่ต้องดูแลยางเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับให้ผลผลิต (การเปิดกรีดยาง) ต่อไป

เพาะเห็ดควบปลูกผักในสวนยาง (สร้างรายได้งาม)

ด้าน นางกอบกุล หวานเสนา เกษตรกรสวนยาง อยู่บ้านเลขที่ 227 หมู่ 12 ต.พวา อ.แก่งหางแมว จ.จันทบุรี โทร. 098-491-5136 เล่าว่า ด้วยตนเองนั้นเป็นคนที่ชอบ "ปลูกผัก" อยู่เป็นทุน

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 33

ผลผลิตเห็ดฟาง

โรงเรือนเพาะเห็ดที่ตั้งอยู่ในสวนยาง

วันก็เก็บเห็ดขายได้ ส่วนผลผลิตเฉลี่ย 1 โรงจะเก็บได้ 100-200 กก. และสามารถตั้งเวลาเก็บได้นานถึง 15 วัน ราคาขาย 100-120 บาท/กก.ไม่เคยต่ำกว่านี้ โดยมีตลาดประจำ คือ ในชุมชนเองและส่งออกต่างประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา) ด้วย ส่วนถ้าเป็นเห็ดนางฟ้าราคาไม่ต่ำกว่า 60 บาท/กก. หรือผักอย่าง “แตงร้าน” ช่วงนี้ก็ราคาดี

เพราะเป็นงานที่สร้างรายได้เร็ว ดังนั้นจึงไม่ปล่อยให้พื้นที่ที่ยังว่างอยู่ในสวนยางทิ้งเอาไว้อย่างเดียว จะมีพันธุ์ผักหลากชนิดเวียนสลับปลูกไปเรื่อย อาทิ แตงกวา แตงร้าน พริก มะเขือยาว ฯลฯ หรือไม่กี่ “กล้วยไข่” จะมีปลูกอยู่ และอีกก็อย่าง คือ การเพาะเห็ด จะมีทั้งเห็ดถุงอย่าง “เห็ดนางฟ้า-นางรม” และก็ “เห็ดฟาง” ซึ่งต่างได้ราคาดีไม่แพ้กัน ทั้งยังสามารถทำไปในสวนยางได้ตลอด ประกอบกับการมีแหล่งทุน คือ สกย. จ.จันทบุรี ที่นำมาช่วยเสริมในการผลิตได้มาก โดยไม่เพียงแต่ตรงนี้ (พื้นที่ 20 ไร่ข้างบ้าน) ที่แบ่งเป็นสวนยาง 15 ไร่ พร้อมโรงเรือนเพาะเห็ด 4 หลัง กับปลูก “ลำไย” อีก 5 ไร่แล้วเท่านั้น แต่ยังมีแปลงผัก (โดยเฉพาะแตงร้าน) อีกหลายรุ่นได้ไปเช่าที่ท่ารวมถึงมีบางแปลงเจ้าของสวนยางอนุญาตให้เข้าไปใช้ฟรีด้วย

ฟักอบกุล ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องการเพาะเห็ดว่า เนื่องจากช่วงนี้มีปัญหาเรื่องแรงงาน จึงต้องพักยกไปสำหรับเห็ดนางฟ้าที่มีขั้นตอนผลิตและการลงทุนมากกว่า หันมาเพาะเห็ดฟางในโรงเรือนแทนโดยใช้ “ทะลายปาล์ม” เป็นวัสดุเพาะ ขั้นตอนเพียง 1.การเตรียมวัสดุเพาะ คือ ทะลายปาล์ม จะต้องทำการหมักแห้งก่อนโดยทะลายปาล์ม 3 ½-4 ตัน (สำหรับ 1 โรง) จะใช้ยูเรีย

ฟักอบกุล หวานเสนาะ นำชมการเพาะเห็ดฟาง

2 กก. : ปูนขาว 2 กก. ละลายน้ำก่อนราดลงไปให้อ่างหมัก แล้วทิ้งไว้ 3 วัน จากนั้นต่อด้วยการหมักเปียกหรือเติมน้ำใส่ไว้อีก 2 วันจึงนำไปใช้ได้ 2. ขั้นตอนการเพาะ เมื่อนำวัสดุเพาะขึ้นชั้นเพาะเห็ดแล้วต้องโรยอาหารเพื่อเลี้ยงเชื้อราให้เกิดก่อน พร้อมปิดโรงเรือนให้สนิทเลยไว้ 2 วัน พอครบแล้วจึงทำการอบฆ่าเชื้อด้วยไอน้ำ (อุณหภูมิ 700C) จากนั้นปล่อยให้เย็นเอง ตามด้วยการหว่านเชื้อเห็ดลงไปให้อัตรา 50 ถุง/โรง ประมาณ 3 วันจะปรากฏใยขาวๆ (เชื้อเดิน) เต็มไปหมด 3.การเปิดดอก หรือการตัดใบ (ให้น้ำ+อาหาร และเปิดจั่วด้านบน) ผ่านไป 2 วันเริ่มเกิดตุ่ม และพอครบ 3-4

(ส่ง 13 บาท/กก.) ซึ่งในอนาคตหากไม่สามารถปลูกผักในสวนยางได้แล้วที่วางแผนไว้ก็คือจะเพาะเห็ดต่อทั้งสองชนิดเลย ขายดอก+ทำก่อนเชื้อเห็ดขายด้วย เชื่อว่าอาชีพสวนยางหากไม่เกียจคร้านชะอย่าง สามารถมีเงินใช้ไม่ขาดมือโดยไม่จำเป็นต้องรอรายงาราคาดีได้.

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สกย.จ.จันทบุรี เลขที่ 27/2 หมู่ 5 ถนนรักศักดิ์มงคล ต.ท่าช้าง อ.เมืองฯ จ.จันทบุรี โทร.039-311296 หรือ 081-840-4659

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 8

รักกันเรื่องยาง
โดย : รชบุรี

ทำสวนยาง ปลอดภัยสารพิษ

การทำอย่างไรให้ได้ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น ในทุกวันนี้ ต้องยอมรับเป็นเรื่องที่เหล่าพวกรubberหัวใส ต่างออกมาพลัดคิดค้น และค้นคว้านวัตกรรมต่างๆ เพื่อเข้ามาช่วยให้ได้ผลผลิตจากต้นยางมากที่สุด โดยขาดการคำนึงว่า นั่นเป็นเพียงการทำให้ได้ผลผลิตที่ปลายทาง หากแต่ในต้นนั้นคือการทำอย่างไรให้ต้นยางมีความอุดมสมบูรณ์ที่สุด หากนั่นคือสิ่งสำคัญ

เมื่อยางพารามีความแข็งแรงและสมบูรณ์ตั้งแต่เริ่มต้น ย่อมจะส่งผลดีในระยะยาวแก่ชาวสวนยางอย่างแน่นอน ด้วยการบำรุงต้นโดยการนำธรรมชาติเข้ามาดูแลมันเอง ในฉบับนี้เราจะหยิบเรื่องของเกษตรกรผู้เอื้อเฟื้อมาเล่าสู่กันฟัง ถึงไอเดียสร้างสรรค์ที่เน้นการทำเกษตรตาม

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการหมักปุ๋ยใช้เองในสวน จากสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ

นายจรัญ ทองปาน เกิดในครอบครัวที่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา จึงได้คลุกคลีและช่วยเหลือพ่อ กับแม่ทำสวนยางพารามาโดยตลอด ซึ่งทำโดยไม่ได้ใส่ปุ๋ยบำรุง ผลผลิตที่ได้จึงไม่สูงนัก โดยจุดเริ่มต้นของครอบครัวได้เริ่มขอทุนจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) และเริ่มใช้ปุ๋ยเคมีที่ได้รับจากการขอทุนเรื่อยมา

จนกระทั่งในปี 2540 ทำให้ได้เข้ารับความรู้จากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานเกษตรอำเภอแหลมงอบและจากสถานีพัฒนาที่ดินตราดในขณะนั้นเรื่องการทำน้ำหมักชีวภาพ เพื่อใช้ในผักและผลไม้ เช่นฝรั่งแป้นสีทอง กัลฉ่าย ฟักทอง มะละกอ และหน่อกล้วย

ด้วยเหตุผลเหล่านั้น ทำให้นายจรัญพบว่า ผักและผลไม้ดังกล่าวได้ให้ผลผลิตในปริมาณที่สูง ลักษณะผลสวยและใหญ่ จึงมีความคิดริเริ่มที่จะนำมาใช้กับยางพาราบ้างและคาดว่าอาจให้ได้ผลผลิตในปริมาณที่มากขึ้นกว่าเดิม ประกอบกับการหมดทุนในการขอทุนครั้งที่ 2 จาก สกย. จึงเริ่มปลูกยางพาราใหม่บนพื้นที่ 30 ไร่ ปี 2542 และออกแบบทดลองใช้น้ำหมักชีวภาพจากเศษปลา โดยแบ่งพื้นที่ปลูกเป็น 2 แปลงๆ ละ 15 ไร่ ในแปลงที่ 1 บำรุงกล้วยพาราด้วยน้ำหมักชีวภาพ ส่วนแปลงที่ 2 บำรุงกล้วยพาราด้วยปุ๋ยเคมี จนเริ่มเปิดกรีดยางพาราได้ในปี 2549 จึงพบว่าน้ำยางที่ได้จากแปลงที่ 1 ซึ่งบำรุงต้นด้วยน้ำหมักชีวภาพให้ปริมาณผลผลิตที่มากกว่าแปลงที่ 2 ที่บำรุงต้นด้วยปุ๋ยเคมีเกือบเท่าตัว

นายจรัญ ทองปาน

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 9

การนำความรู้เรื่องการทำน้ำหมักชีวภาพจากเศษปลาที่ได้รับจากการถ่ายทอดมาประยุกต์ใช้กับสวนยางพารา เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต สามารถช่วยลดปัญหาสารเคมีในที่ทำกินได้เป็นอย่างมาก ประกอบกับยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นได้อย่างน่าภาคภูมิใจ

สูตรเด็ด นายจรัญ

วิธีการทำน้ำหมักชีวภาพจากเศษปลา สูตรของ นายจรัญ ทองปาน ประกอบด้วยส่วนผสมต่างๆ ดังนี้

- การนำเศษปลา 30 ก.ก.
- กากน้ำตาล 20 ก.ก.
- น้ำเปล่า 10 ลิตร

นำส่วนผสมทั้งสามชนิดมาผสมให้เข้ากัน เมื่อควนจนเข้ากันดีแล้ว ให้หมักทิ้งไว้รอนาน 20 วัน โดยที่ไม่ผสมอะไรอีก รอจนขบวนการหมักเข้าที่ด้วยตัวมันเอง พอครบกำหนดระยะเวลา 20 วันแล้ว จากนั้นเติมน้ำเปล่าลงไปจนเต็มถึง 200 ลิตร (ถังหมักขนาด 200 ลิตร) จึงนำไปใช้งานได้ที่ทันที

ขั้นตอนการนำไปใช้บำรุงต้นยางพารานั้น วิธีรดรอบต้นยางพาราห่างจากโคนต้นประมาณ 1 ฟุต ประมาณ 0.5 ลิตรต่อต้นสำหรับยางพาราที่อายุไม่เกิน 1 ปี ส่วนต้นที่มีอายุมากกว่า 1 ปี ขึ้นไป รดด้วยปริมาณ 1-1.5 ลิตรต่อต้นโดยรดปีละ 2 ครั้ง ในช่วงต้นฤดูฝน (พ.ค.-มิ.ย.) และปลายฤดูฝน (ก.ย.-ต.ค.) เพียงเท่านี้ก็จะมีผลผลิตงอกงามอย่างสบายได้ในเร็ววัน

จากการทดลองใช้น้ำหมักชีวภาพจากเศษปลา และปุ๋ยเคมีในพื้นที่ปลูกยางพาราแปลงละ 15 ไร่ พบว่า

- แปลงที่ 1 ใช้น้ำหมักชีวภาพจากเศษปลา ต้นทุนการผลิต 1,280 บาท/ไร่ ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย 416 ก.ก./ไร่
- ส่วนแปลงที่ 2 ใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 12-5-14 ต้นทุนการผลิต 2,660 บาท/ไร่ ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย 202 ก.ก./ไร่

สิ่งที่ภาคภูมิใจคือ สามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้มากถึง 1,380 บาท/ไร่ และเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยได้ 214 ก.ก./ไร่ หรือมากกว่า 80% จากการใช้น้ำหมักชีวภาพจากเศษปลาทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมีแม้ว่าราคาสินค้าในปัจจุบันจะขายได้ในราคาไม่สูงนัก แต่นายจรัญก็ยังสามารถทำสวนยางพาราต่อได้ด้วยการลดต้นทุนการผลิตจากการใช้น้ำหมักชีวภาพจากเศษปลา

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 10

หลังจากนั้นจึงได้ชักชวนเกษตรกรในพื้นที่หันมาสนใจใช้น้ำหมักจากเศษปลากับสวนยางพารา สวนผลไม้ และพืชผักต่างๆ พร้อมกับประสานงานกับหน่วยงานราชการในพื้นที่จัดตั้งตลาดนัดชุมชน เพื่อนำผลผลิตดังกล่าวมาจำหน่ายในราคาถูกและเริ่มรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเพื่อจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้า ทำให้จำหน่ายได้ในราคาที่สูงกว่าราคาตลาดทั่วไป

ในปี 2558 นี้ นายเจริญ จะเริ่ม ใช้น้ำหมักชีวภาพจากเศษปลาในพื้นที่ปลูก 30 ไร่ทั้งหมด และลดการใช้ปุ๋ยเคมีลงจาก 133 ก.ก./ไร่ เหลือเพียง 33 ก.ก./ไร่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบำรุงรักษาสูงสุด

การนำความรู้เรื่องการทำน้ำหมักชีวภาพจากเศษปลาที่ได้รับจากการถ่ายทอดมาประยุกต์ใช้กับสวนยางพารา เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต สามารถช่วยลดปัญหาสารเคมีในที่ทำกินได้เป็นอย่างมาก ประกอบกับยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นได้อีกที่น่าภาคภูมิใจ

นอกจากจะหาวิธีการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนได้ด้วยตนเองแล้ว ยังมองถึงการช่วยสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรชาวสวนในพื้นที่อีกด้วย โดยไม่จำกัดเฉพาะแค่ชาวสวนยางพาราเท่านั้น แต่ยังสนับสนุนประโยชน์ไปถึงเกษตรกรชาวสวนด้านอื่นด้วย โดยระบบการตลาดที่จัดให้เริ่มมีการรวมกลุ่มกับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในชุมชนเพื่อจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้า ทำให้สามารถจำหน่ายได้ในราคาสูงกว่าราคาตลาดทั่วไป

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวให้เกิดความสำเร็จ อาจจะต้องพิจารณาเพราะการเป็นคนที่ไม่สนใจใฝ่ศึกษาค้นคว้า ขาดสังเกต กระตือรือร้น และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การวางแผนการตลาด เก็บข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาการเกษตรของตนเอง การใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการผลิตให้เกิดประสิทธิภาพภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ การต่อยอดความรู้ โดยการชักชวนผู้อื่นและเป็นวิทยากรถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่ผู้สนใจ

อีกหนึ่งเกษตรกรขั้นดี ที่เน้นการทำเกษตรอย่างยั่งยืนภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยถือคติว่า “แม้เศรษฐกิจไม่ดี ราคาผลผลิตจะต่ำ แต่เกษตรกรต้องยืนอยู่ได้ด้วยตนเอง ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เสียงหนักแน่นของเจริญทองปานผู้ปลูกป็นรายได้สู่เพื่อนเกษตรกร ●●

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 14

เจาะแค้นสวนยางยุคใหม่
โดย : กองบรรณาธิการ

สำรวจสถานการณ์ เปิดกรีดยางพารารอบใหม่

ชาวสวนยางพาราเริ่มเปิดหน้ายางรอบใหม่ของปีในหลาย ๆ จังหวัด พบว่า ราคายางในตลาดเป็นที่น่าสนใจ โดยเฉพาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี บอกว่าช่วงเปิดฤดูกาลแรกของกรีดยาง ราคาขายขยับขึ้นสูงกว่าเดิม เนื่องจากเป็นไปตามกลไกของตลาด และหากพบว่าราคายางตกต่ำ ทางสภาเกษตรกรฯ ได้เตรียมมาตรการรองรับไว้ 3 มาตรการ คือ โครงการเงินกู้เพื่อประกอบอาชีพเสริมแก่เกษตรกร วงเงิน 10,000 ล้านบาท โครงการเงินกู้แก่สถาบันเกษตรกร เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการรับซื้อยางจากเกษตรกร วงเงิน 10,000 ล้านบาท และโครงการเงินกู้ 5,000 ล้านบาท

นายสมพงษ์ ราชสุวรรณ

นายสมพงษ์ ราชสุวรรณ กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางนาทวี เปิดเผยว่า ขณะนี้เกษตรกรในพื้นที่เริ่มเปิดกรีดยางรอบใหม่ ซึ่งมีการซื้อขายกับบริษัทเอกชน และถือว่าราคาเปิดฤดูกาลอยู่ในราคาที่เกษตรกรในพื้นที่ยอมรับได้ โดยราคาเปิดขายน้ำยางพาราในพื้นที่ภาคใต้ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ราคาน้ำยางพาราปีนี้อยู่ที่ 55 บาทต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่อยู่ 35 บาทต่อกิโลกรัม และที่จังหวัดสงขลาอยู่ที่ 57 บาทต่อกิโลกรัม ปีที่แล้วอยู่ที่ 50 บาทต่อกิโลกรัม

สำหรับสถานการณ์ราคายางพาราในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นช่วงฤดูกาลเปิดกรีดยางใหม่ หลังจากยางพาราผลัดใบเมื่อช่วงเดือนเมษายนที่ผ่านมา ซึ่งขณะนี้ใบยางพาราเริ่มแก่ ทำให้เกษตรกรเจ้าของสวนได้เปิดกรีดยางแล้ว ซึ่งในฤดูกาลเปิดกรีดยางพาราปีนี้ราคายางพาราเริ่มกระเตื้องขึ้นจากเดิมก่อนเปิดกรีดยางอยู่ที่ 45-46 บาท

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 15

ในรอบนี้เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ได้เปลี่ยนจากการทำยางแผ่นหันมาทำเศษยาง หรือขี้ยาง พร้อมกับขายน้ำยางสดมากกว่าเดิม เนื่องจากสามารถขายได้เงินมาเป็นค่าใช้จ่ายได้เร็ว

แต่เมื่อเปิดกรีดยางปีนี้ โดยเฉพาะในวันนี้ราคายางพาราตามสหกรณ์รับซื้อน้ำยางของพื้นที่จังหวัดพัทลุง ราคาอยู่ที่ 56-58 บาท ซึ่งเป็นราคาที่เจ้าของสวนเริ่มยิ้มออก แต่สถานการณ์น้ำยางที่เปิดกรีดยางที่ออกจากต้นยังไม่ร่วงทำให้เกษตรกรยังคงมีรายได้ไม่ทันนัก ต้องใช้เวลาอีกประมาณ 1 เดือนกว่าน้ำยางพาราจะออกน้ำยางดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันพบว่า ในรอบนี้เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่จังหวัดพัทลุงได้เปลี่ยนจากการทำยางแผ่นหันมาทำเศษยาง หรือขี้ยาง พร้อมกับขายน้ำยางสดมากกว่าเดิม เนื่องจากสามารถขายได้เงินมาเป็นค่าใช้จ่ายได้เร็ว

ด้านนายทวี จันท์เทพ ประธานสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านโนนทอน อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง กล่าวว่ ฤดูเปิดกรีดยางใหม่ถือว่าราคาระยะต้องขึ้นเล็กน้อย หากราคาน้ำยางเพิ่มขึ้นมาเป็นกิโลละ 60 กว่าบาท ก็ถือว่าเกษตรกรอยู่ได้ แต่หากราคายางพาราตกลงต่ำกว่านี้อีกเกษตรกรก็ต้องเดือดร้อนอีก ทั้งนี้ อยู่ที่รัฐบาลว่าจะมีวิธีปรับโครงสร้างยางในประเทศและขยายราคายางในตลาดต่างประเทศอย่างไร

เช่นเดียวกับในพื้นที่ภาคตะวันออกที่เกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดจันทบุรี ยอมรับว่าราคายางปีนี้ดีกว่าปีที่ผ่านมา โดยพ่อค้ารับซื้อยางก้อนและยางแผ่นกันเต็มกำลัง ต่างกับปีที่ผ่านมาที่มีการหยุดรับซื้อ เนื่องจากมียางล้นสต็อก

ขณะที่เกษตรกรชาวสวนยางพารา อำเภอรังจันท์ และอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกยางพาราใหญ่ที่สุดในจังหวัดระยองและส่วนใหญ่จะนำยางถ้วยไปจำหน่ายให้กับพ่อค้า เพราะยางถ้วยสามารถทำได้ง่ายกว่ายางแผ่นและยังลดต้นทุนค่าใช้จ่าย

ส่วนราคาการซื้อขายยางพาราในพื้นที่ภาคตะวันออก ที่จังหวัดจันทบุรี อยู่ที่ 26-27 บาทต่อกิโลกรัม ต่างจากปีที่แล้วที่ราคา 16-17 บาทต่อกิโลกรัม จังหวัดระยอง อยู่ที่ 25 บาทต่อกิโลกรัม ต่างจากปีที่แล้วที่ราคา 22 บาทต่อกิโลกรัม

ด้านบึงกาฬ ถือเป็นจังหวัดน้องใหม่ที่ให้ความสนใจปลูกยางพารา และส่วนใหญ่นิยมจำหน่ายยางถ้วยมากถึง

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 16

95 เปอร์เซ็นต์ ยางแผ่น 5 เปอร์เซ็นต์ โดยเกษตรกรพอใจกับราคาที่เปิดฤดูกาล และหากเป็นไปได้จะขอให้รัฐบาลช่วยพยุงราคายางด้วยอยู่ที่กิโลกรัมละ 40-45 บาท

ขณะที่จังหวัดศรีสะเกษ เกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ต้องประสบปัญหาเรื่องน้ำยางออกน้อยกว่าปกติ เนื่องจากขาดน้ำ แต่ชาวสวนยังคงออกกรีดยางทุกวัน เนื่องจากราคาดีกว่าทุกปี แม้ว่าจะต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

สำหรับราคายางถ้วยในพื้นที่ภาคอีสาน ที่จังหวัดบึงกาฬ อยู่ที่ 28-31 บาทต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่ราคา 15-20 บาทต่อกิโลกรัม ศรีสะเกษ อยู่ที่ 25 บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่ราคา 16 บาทต่อกิโลกรัม

อย่างไรก็ตาม ราคายางพาราในช่วงนี้ยังเป็นไปตามกลไกตลาด อีกทั้งยังเป็นช่วงที่น้ำยางออกน้อย ซึ่งหลังจากนี้เกษตรกรชาวสวนยางต้องการให้รัฐบาลช่วยพยุงราคาตั้งกล่าวไว้และดำเนินการระบายสต็อกยางพาราที่ค้างอยู่เพื่อรองรับยางพารารอบใหม่

ด้านสหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดินกันทรลักษ์ ระบายสต็อกยางก้อน เตรียมรับซื้อยางก้อนถ้วยรอบใหม่ โดยขณะนี้เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ และอำเภอใกล้เคียง กำลังเปิดหน้ายางเพื่อกรีดยางออกจำหน่าย โดยขณะนี้ยางก้อนถ้วยยังคงมีราคาสูงอยู่ที่กิโลกรัมละ 25-26 บาท ตามแต่คุณภาพของยาง ขณะเดียวกันยางที่ยังคงค้างอยู่ในสต็อกตามโกดังต่างๆ กำลังมีการระบายขายออกไป

น.ส.จามุณี กำลังดี ผู้จัดการสหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดินอำเภอกันทรลักษ์ กล่าวว่า ขณะนี้ทางสหกรณ์ฯ ยังไม่เริ่มเปิดรับซื้อยางก้อนถ้วยจากชาวสวนยาง เนื่องจากจะต้องจัดประชุมสมาชิกสหกรณ์ก่อน หลังจากนั้นจะเปิดจุดประมูลรับซื้อยาง โดยสหกรณ์การเกษตรแห่งนี้จะรับซื้อเฉพาะยางก้อนถ้วยตามสภาพการจัดการของ

น.ส.จามุณี กำลังดี

ชาวสวนยางที่ทำยางก้อนถ้วยขายมากกว่าทำยางแผ่น เพราะทำให้ได้เงินจากการขายยางเร็วกว่าการทำยางแผ่น

ทั้งนี้ ยางพาราเพิ่งออกสู่ท้องตลาด ทำใหยางก้อนถ้วยมีราคาอยู่ที่กิโลกรัมละ 25-26 บาทตามคุณภาพยาง แต่หากยางพาราออกสู่ตลาดจำนวนมากจะทำให้ราคารับซื้อยางพาราถูกลงกว่าเดิม โดยสหกรณ์พร้อมประชุมคณะกรรมการของสหกรณ์เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือชาวสวนยาง โดยตั้งจุดประมูลรับซื้อยางพาราตามจุดต่างๆ พร้อมทั้งจะประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับการช่วยเหลือจากทางรัฐบาลรับซื้อยางพาราในราคาที่เป็นธรรม

สำหรับยางพาราค้างสต็อกตามโกดังนั้น กำลังดำเนินการเร่งระบายออก คาดว่าภายในเร็วๆ นี้จะสามารถระบายออกได้ทั้งหมดเพื่อเตรียมรับซื้อยางก้อนถ้วยจากชาวสวนยางที่กำลังเปิดหน้ายางอยู่ขณะนี้ โดยยางก้อนถ้วยที่มีอยู่ในสต็อกจะขายออกในราคากิโลกรัมละ 37.50 บาทเพื่อส่งขายต่างประเทศต่อไป กรณียางก้อนถ้วยค้างสต็อกจะไม่กระทบต่อการรับซื้อยางก้อนถ้วยรอบใหม่แต่อย่างใด ●●

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 17

สารพันข่าว

โดย : กองบรรณาธิการ

สยก. จับมือ CIRAD พัฒนาระบบกรีดยางพารา

นายประสิทธิ์ หมัดเสี้ยน รักษาการผู้อำนวยการ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สยก.) เปิดเผยว่า ทีมนักวิจัยจาก CIRAD ได้เข้าหารือ สยก.ร่วมวิจัยด้านการพัฒนาระบบกรีดยาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกรีดยางพารา ซึ่ง สยก. เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมต้นน้ำ เนื่องจากเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต ทั้งยังช่วยแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงาน และเพิ่มรายได้ให้แรงงานกรีดยางด้วย โดย CIRAD ขอความร่วมมือ สยก. ในการหาพื้นที่สวนยางที่เหมาะสม เพื่อทำความเข้าใจและถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่ง สยก. ยินดีให้ความร่วมมือวิจัยในโครงการดังกล่าว และพร้อมเตรียมจัดหาพื้นที่สำหรับทำวิจัยโครงการนี้ต่อไป ไม่ว่าจะดำเนินการภายใต้หน่วยงานเดิมหรือเป็น “การยางแห่งประเทศไทย (กยท.)” แล้วก็ตาม เพราะถือว่าเป็นโครงการวิจัยที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตยางพาราในระดับต้นน้ำของไทยในอนาคต

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 19

ตั้งศูนย์อนุรักษ์ยางพื้นบ้านเพื่อพัฒนาสายพันธุ์ใหม่

นายสมชาย ณ ประดิษฐ์ กรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เปิดเผยว่า ได้พบสวนยางพาราของเกษตรกรกรบนเกาะบูบู ต.เกาะลันตาใหญ่ อ.เกาะลันตา จ.กระบี่ที่มีอายุมากกว่า 80 ปี และยังให้ผลผลิตน้ำยางได้ตามปกติ จึงเห็นว่าควรอนุรักษ์พันธุ์ยางชนิดนี้ไว้ไม่ให้สูญพันธุ์ และให้คนรุ่นหลัง ตลอดจนนักวิชาการได้ศึกษาเรียนรู้ นำเมล็ดพันธุ์ไปผลิตเป็นกล้ายางเพื่อใช้ป็นต้นตอพัฒนาต่อยอดเป็นยางสายพันธุ์ใหม่ต่อไป สำหรับลักษณะเด่นของยางพาราสายพันธุ์พื้นบ้านนี้มีความทนต่อโรค แมลงศัตรูพืช ทนต่อความเค็ม ทนต่อความแห้งแล้ง รากมีความแข็งแรงทนต่อลมพายุ และเป็นสายพันธุ์ที่บริสุทธิ์ยังไม่มีผสมข้ามพันธุ์ใดๆ หากนำไปพัฒนากับยางสายพันธุ์ใหม่ๆ ที่ให้ผลผลิตสูงแล้ว จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางของไทยเป็นอย่างมาก ส่วนสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการอนุรักษ์ยางพาราสายพันธุ์ต่างๆ คือ บริเวณพื้นที่ของศูนย์การเรียนรู้ยางพาราจังหวัดกระบี่ ตำบลดินอุดม อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ เนื่องจากมีพื้นที่จำนวนมากกว่า 2,100 ไร่ และในปัจจุบันก็ดำเนินงานเกี่ยวกับพันธุ์ยางอยู่แล้ว มีการผลิตต้นตอตาข่ายพันธุ์ดี การผลิตกิ่งตาข่าย การผลิตยางชำถุง การผลิตกล้าปาล์มน้ำมัน ผลผลิตจากยางพาราและปาล์มน้ำมัน ตลอดจนเป็นแปลงสาธิตยางพาราพันธุ์ต่างๆ เป็นต้น

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 48

แฉดวงยาง
โดย : กองบรรณาธิการ

กระทรวงอุตสาหกรรม.อนุมัติ

สร้างสนามทดสอบยานยนต์ 4 พันล้านบาท

*** หากพูดถึงแนวโน้มการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในปีนี้ก็ถือว่าสูงกว่าปีที่แล้ว ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้รับการยืนยันจาก “นายจักรมณท์ ผาสุกวานิช” รมต.อุตสาหกรรมว่า ตั้งแต่เข้ารับบริหารกระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อเดือน ก.ย.57 จนถึงขณะนี้ มียอดการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่มีความเสี่ยงต่อมลพิษและสุขภาพของประชาชน หรือ รง.4 รวม 4,000 โรงงาน สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มี 3,300 โรงงาน ในจำนวนนี้ 60% ได้ทำการลงทุนสร้างโรงงานแล้วมีมูลค่า 250,000 ล้านบาท เนื่องจากปีที่ผ่านมาผู้มาขอรับการส่งเสริมการลงทุนมีมูลค่ากว่า 2 ล้านล้านบาท ซึ่งจะเห็นผลการลงทุนตั้งโรงงานเด่นชัดในปลายปีนี้ นอกจากนั้นยังมีโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐทยอยออกมาเป็นจำนวนมาก ขณะที่โครงการลงทุนก่อสร้างสนามทดสอบยานยนต์มูลค่ากว่า 4,000 ล้านบาท ล่าสุดได้บรรลุข้อตกลงการขอใช้ที่ดินของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเนื้อที่ 1,200 ไร่ที่จังหวัดฉะเชิงเทราในการก่อสร้างสนามทดสอบนี้ ซึ่งจะนำเรื่องเข้าสู่การประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่ออนุมัติเร็วๆ นี้ **งานนี้ รมต.อุตสาหกรรมก็ยืนยันว่ายังคงเดินหน้าได้ตามเป้าหมายที่วางไว้**

จักรมณท์ ผาสุกวานิช

48 นิตยสารยางไทย กรกฎาคม 2558

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 49

*** ข่าวแว่วมาจากการประชุมคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ครั้งล่าสุดที่ยังคงให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) ดำเนินการแก้ปัญหาราคายางพาราทั้งระบบภายใต้ 16 โครงการตามมติ ครม.และ คสช.แต่ในรายละเอียดนั้นต้องปรับปรุงหลักเกณฑ์ให้เหมาะสม และอาจจะมีการยกเลิกหลายโครงการ เช่น โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มกันชนรักษาเสถียรภาพราคายางที่แม้จะมีระยะเวลาดำเนินการถึงเม.ย.59 และยังมีวงเงินเหลืออีกกว่า 2,000 ล้านบาท ดูเหมือนนายกรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์และประธาน กนย.จะฟังเสียงจากบุคคลข้างนอกทั้งเกษตรกร และตัวแทนเกษตรกรมากกว่า กษ. แล้วอาจจะไม่ปลื้มสำหรับโครงการนี้ที่ต้องจ่ายเงินไปค่อนข้างเยอะ แม้จะส่งผลดีต่อตลาดในภาพรวม แต่เกษตรกรอาจจะไม่ได้รับผลประโยชน์โดยตรง จึงต้องให้ยกเลิกไป **ประเด็นนี้รอเพียงการคอนเฟิร์มจากผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงคือ “นายอำนาจ ปะติเส” รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและในฐานะบอร์ด กนย.**

อำนาจ ปะติเส

*** ช่วงนี้หัวเรือใหญ่ทั้ง 3 องค์กรอย่างทั้ง อ.ส.ย. สกย. และสถาบันวิจัยยางกำลังยุ่งอยู่กับเตรียมตัวควมรวมเป็นองค์กรเดียว “การยางแห่งประเทศไทย” หรือ กยท. ภายใต้กฎหมายใหม่ อย่างท่านอธิบดีกรมวิชาการเกษตร “อนันต์ สุวรรณรัตน์” ก็ต้องยกอุ้งแขนที่ปมพยานักวิจัยเก่งหลายๆ คนในสถาบันวิจัยยาง ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดให้กับ กยท. ตามกฎหมาย แต่ท่านอนันต์ก็บอกว่าไม่ได้มีการบังคับให้ข้าราชการในสถาบันวิจัยยางต้องไปทุกคน โดยให้อยู่ที่ความสมัครใจของข้าราชการทุกๆ คน ซึ่งหากไม่ไปอยู่ กยท. ก็มีงานรองรับอยู่แล้วโดยเฉพาะการตั้ง “กองการยาง” เป็นหน่วยงานใหม่ที่จะรองรับงานควบคุมยางตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 จากเดิมที่สถาบัน

วิจัยยางเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ดังกล่าว **ก็ต้องลุ้นกันต่อไปทั้งโครงสร้าง กยท.และกองการยางว่าจะเป็นอย่างไร รวมทั้งมีความเกี่ยวพันเกี่ยวกันอย่างไร?**

อนันต์ สุวรรณรัตน์

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 69

รอบรั้วตลาดยาง
โดย : กองบรรณาธิการ

รัฐฯหนักแน่น... ชาวสวนยางไม่แกว่ง แม้อยามวิกฤต

“ยางพารา” หนึ่งในพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกทั่วประเทศ 22 ล้านไร่ ครอบคลุมกว่า 65 จังหวัด และมีเกษตรกรประกอบอาชีพทำสวนยางราว 1.5 ล้านครัวเรือน นับตั้งแต่ยางต้นแรกของประเทศได้เจริญเติบโตขึ้นที่อำเภอทับช้าง จังหวัดตรัง รวมระยะเวลากว่า 116 ปีมาแล้ว ที่การขยายพันธุ์ยางพารามีการปลูกไปยังจังหวัดต่างๆ มากมายอย่างต่อเนื่อง เรียกได้ว่าแทบจะทั่วทุกภูมิภาคก็ว่าได้ จวบจนถึงปัจจุบัน ใครจะรู้ว่าในแต่ละปียางพารานั้นสามารถสร้างรายได้จากการส่งออกไม่น้อยกว่า 400,000 ล้านบาทเลยทีเดียว หากมองจากอดีตมาถึงปัจจุบันคงยากที่จะเชื่อ และเหลือไม่น้อยที่ยางพาราในวันนี้จะกลายเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย

ท่ามกลางวิกฤติราคายางที่หลายฝ่ายต่างออกมาช่วยกันแก้ปัญหาสารพัดวิธี เพื่อพัฒนาให้ยางพาราคงอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ปัญหาวิกฤติราคายางที่เกิดขึ้น มีปัญหา อุปสรรค ข้อดี ข้อเสียอย่างไรบ้าง เพื่อช่วยกันหาทางออก ปรับปรุงแนวทางการพัฒนายางพาราของประเทศไทยให้ก้าวต่อไปข้างหน้าได้ในอนาคต ซึ่งหลายคนคงรู้กันดีอยู่แล้วว่าสถานการณ์ราคายางพาราไทยอยู่ในยุคตกต่ำสุดๆ จนเรียกว่าอยู่ในขั้นวิกฤติก็ว่าได้ จากที่เคยมีราคาแตะกิโลกรัมละ 180 บาท ในปี 2554 เหลือเพียง 3 กิโลฯ 100 บาทเท่านั้น

เมื่อปลายปีที่ผ่านมา ทำให้รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี คลอด 16 มาตรการในการแก้ปัญหา “ราคายาง” เพื่อมาดูแลยางทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ อย่างที่เคยได้ยินกันมาบ้างว่า จะสร้างมูลค่าให้กับคนเพื่อรักษา

เสถียรภาพราคายาง มาตรการนี้จะใช้เงินกู้จาก ธ.ก.ส. รับซื้อยางแผ่นรมควัน และยางแผ่นรมควันอัดก้อน ยางแท่งจากสถาบันเกษตรกรและตลาดกลางยางพารา นำมาบริหารจัดการลักษณะสต็อกหมุนเวียน เพื่อไม่ให้ราคายางผันผวนมากเกินไป นอกจากนี้ยังจัดให้มีสินเชื่อขยายรายได้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง สนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยเพื่อประกอบอาชีพเสริม สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนแก่สถาบันเกษตรกร เพื่อใช้ในการรวบรวมยางสนับสนุนสินเชื่อสถาบันเกษตรกรแปรรูปยางพารา สนับสนุนสินเชื่อผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยาง ปรับโครงสร้างระบบตลาดยางพารา

อีกทั้งยังมีการจัดหาตลาดใหม่เพื่อส่งออกอย่างๆ เพื่อรองรับการล้นตลาดยาง ส่งเสริมการลงทุนด้านผลิตภัณฑ์ยางภายในประเทศและสนับสนุนผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยาง จัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมยาง ควบคุมปริมาณการผลิต การผลิตเพื่อเสริมรายได้ในสวนยางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การลดต้นทุนการผลิตและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อลดต้นทุนการผลิตยาง

ฟังดูแล้วเหมือนจะอุ่นใจได้ว่า รัฐหนักกำลังออกมารองรับและพร้อมแก้ปัญหาทางพาราอย่างจริงจัง เสียที่ รวมถึงการผลักดันยางพาราให้ไปสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง ซึ่งในทุกวันนี้ต้องยอมรับว่า ยางพาราไทยพึ่งพาสถานที่ต่างประเทศเป็นหลัก ผลผลิตส่วนใหญ่ส่งออกนำมาใช้ในประเทศน้อย ต้องทำให้มีเสถียรภาพมากขึ้น เพิ่มสัดส่วนการใช้ในประเทศ ราคายางจะได้มั่นคง ถ้าแต่ละจังหวัดมีแผนใช้ยางภายในจังหวัดได้มากขึ้น 5-10 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณผลผลิตที่ได้ภายในจังหวัด จะเป็นส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้มีการใช้ภายในประเทศมากขึ้น

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 70

หากจะพุ่งเป้าไปที่ต้นน้ำการผลิตยาง สะท้อนความจริงที่ว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่ยังห้อยยี่งออยู่นั้น ต้องไม่พึ่งรายได้จากการทำสวนยางเพียงอย่างเดียว คงต้องมีอาชีพเสริมต่างๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการปลูกพืชแซมยาง หรือพืชร่วมยาง หรือทำสวนผสมในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งจะสามารถช่วยพยุงรายได้อย่างต่อเนื่องตลอดรอดฝั่ง แม้ในวันที่กรีดยางไม่ได้

เราจะเห็นว่ารัฐบาลพยายามแก้ปัญหา “วิกฤติราคายาง” ที่เกิดขึ้นแบบบูรณาการ ทั้งแบบช่วยเหลือเร่งด่วน และระยะยาวด้วยการเปิดช่องทางให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อที่จะมีโอกาสได้ทำอาชีพเสริมได้ง่ายขึ้น โดยเกษตรกรชาวสวนยางต้องสร้างความมั่นคง ความมีเสถียรภาพในตัวเองให้มากขึ้น การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการทำสวนยางพาราที่เรียกว่า “สวนยางผสมผสานตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง” วันนี้มีมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด

อย่างที่กล่าว การทำสวนที่ปลูกยางพาราเพียงอย่างเดียวมัน เมื่อประสบกับปัญหาตลาดราคายาง ก็จะไม่สามารถพยุงตัวเองได้ จึงต้องมีการพ่วงยางด้วยพืชอื่นด้วย เช่น อาจจะทำสวนปลูกยางเหลือไร่ละ 40 ต้น เมื่อมีระยะห่างระหว่างต้นยางมากขึ้น จะทำให้มีพื้นที่เหลือเพื่อปลูกพืชชนิดอื่นๆ ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ อาทิ ไม้ผล ไม้เศรษฐกิจ ไม้ดอกไม้ประดับ ผักสวนครัว หรือแม้กระทั่งปลูกยางควบคู่กับการทำปศุสัตว์ เลี้ยงไก่ วัว แพะ แกะ เลี้ยงปลา หรือการเกษตรต่างๆ ที่สามารถอยู่ร่วมพื้นที่เดียวกันได้

นอกเหนือไปจากการปลูกยางพาราในสวนแล้ว สิ่งหนึ่งที่ใกล้ตัวเลย และไม่ไกลภูมิความรู้ที่มีอยู่ นั่นคือการสร้างแปลงเพาะยางชำถุง ซึ่งนับว่าเป็นธุรกิจอาชีพที่สามารถช่วยสร้างรายได้กำไรงามให้หลายต่อหลายคนมาแล้ว

การเพาะยางชำถุง ถือเป็นการทำสวนยางบนเนื้อที่ขนาดเล็กที่เอื้อประโยชน์ให้ผู้ที่ไม่มีเนื้อที่สวนยางจำกัด ก็สามารถแปรรูปมาเป็นการสร้างสวนยางในถุงแทนได้ เรื่องนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ได้ออกมาสนับสนุนและช่วยเหลือเช่นกัน เพื่อให้การทำยางบนเนื้อที่ขนาดเล็กเช่นนี้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

เช่นที่ สกย.จ.ยะลา แนะนำวิธีผลิตยางชำถุงที่ได้ผลในโครงการผลิตยางชำถุง แก้ปัญหายางชำถุง เพื่อให้ได้คุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ซื้อ

นายสุรชัย บุญวรรณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดยะลา (ผ.ช.ผอ.สกย.จ.ยะลา) เปิดเผยว่า จากสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ภาครัฐให้ความใส่ใจวิถีชีวิตเกษตรกรชาวสวนยางเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดยะลามีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนมากที่มีความต้องการซื้อขายชำถุงจากแหล่งต่างๆ และพบว่าบางแหล่งเป็นยางไม่มีคุณภาพ หรือสายพันธุ์ไม่ตรงกับความต้องการ ทำให้เกิดเป็นปัญหาในอนาคตแก่เจ้าของสวนยางได้ ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนเร่งด่วนของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ดังกล่าว สกย.จ.ยะลา จึงได้จัดทำโครงการผลิตยางชำถุงในพื้นที่ 2

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 71

ไร่ ของหมู่ที่ 1 ตำบลยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ดำเนินการมาตั้งแต่ต้นเดือน พฤษภาคม 2558 ขณะนี้อยู่ในช่วงสร้าง โรงเรือนและการผลิตยางชำถุง โดยเมื่อ ต้นเดือนมิถุนายน 2558 ผู้ช่วย ผอ.สกย. จ.ยะลา ได้ติดตามโครงการแปลงยาง ชำถุงและให้คำแนะนำจากประสบการณ์ ผลิตยางชำถุงมากกว่า 5 ปีให้แก่เกษตรกร ผู้เข้าร่วมโครงการ

“การผลิตยางชำถุงในช่วงแรกๆ ต้องให้ความสำคัญตั้งแต่การเตรียม พื้นที่ การเอาดินใส่ถุง การนำต้นตอตา ยางลงในถุง เกษตรกรต้องมีความละเอียด และใส่ใจในการดูแลอย่างมาก หากผลิตยางชำถุงคุณภาพ ไม่ได้ตั้งแต่ครั้งแรก จะทำให้ได้ตายเป็นไม่มีคุณภาพ และไม่ แตกตา ทำให้ผู้ผลิตหมดกำลังใจ นำมาปลูกและออก ขายไม่ได้ แต่ถ้าใส่ใจทุกขั้นตอนการผลิต สามารถ ผลิตยางชำถุงที่มีคุณภาพดีออกมาใช้และจำหน่าย จะเกิดกำลังใจในการผลิตครั้งต่อไป เมื่อผลิตหลาย ครั้งจนมีประสบการณ์ ก่อให้เกิดการเรียนรู้เกิดเทคนิค

การทำสวนที่ปลูกยางพาราเพียงอย่างเดียวนั้น เมื่อประสบกับปัญหาตลาดราคายาง ก็จะไม่สามารถ พึ่งตัวเองได้ จึงต้องมีการพ่วงยางด้วยพืชอื่นด้วย เช่นอาจจะลดการปลูกยางเหลือไร่ละ 40 ต้น เมื่อมี ระยะห่างระหว่างต้นยางมากขึ้น จะทำให้มีพื้นที่เหลือ เพื่อปลูกพืชชนิดอื่นๆ ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ อาทิ ไม้ผล ไม้เศรษฐกิจ ไม้ดอกไม้ประดับ ผักสวนครัว หรือแม้กระทั่งปลูกยางควบคู่กับการทำปศุสัตว์

ใหม่ๆ ขึ้นมา กลายเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปถ่ายทอด หรือแนะนำคนอื่นที่สนใจได้ และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะพัฒนาพื้นที่บริเวณนี้เป็นศูนย์เรียนรู้ หรือ สาธิตการผลิตยางชำถุงที่มีคุณภาพ จึงจำเป็นที่จะต้อง มีการใส่ใจในทุกขั้นตอนการผลิต เพื่อผลิตยางชำถุงออก จำหน่ายสู่ท้องตลาด เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของชุมชน”

จากการติดตามโครงการครั้งนี้ พบว่ายังมีหลายสิ่ง ที่จะต้องมีการปรับปรุงโดย สกย.จ.ยะลา จะส่งพนักงาน สงเคราะห์สวนยาง (พสย.) เข้ามาให้คำแนะนำและติด ตามอย่างใกล้ชิดต่อเนื่อง เพื่อให้เกษตรกรในพื้นที่ สามารถผลิตยางชำถุงที่มีคุณภาพออกมาใช้ได้เอง และ นำไปจำหน่ายในท้องตลาดได้ ซึ่งจะช่วยให้ควบคุมคุณภาพ และสายพันธุ์ตามต้องการได้ ที่สำคัญคือชาวสวนยาง ในชุมชนไม่ต้องเดินทางออกไปซื้อยางชำถุงที่อื่นๆ และสามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชนในพื้นที่ เสียภัยได้อีกทางหนึ่ง

อนาคตยางชำถุงในวันข้างหน้า ยังคงเป็นที่ให้ ความสำคัญควบคู่ไปกับการทำสวนยางพารา ควบคู่กัน การเพาะปลูกยางพารายังมีอยู่ เช่นเดียวกันยางชำ ถุงก็ยังคงถูกขยายอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการชาว เกษตรหน้าเก่า หน้าใหม่แบบมั่นคง ●●

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 20

แวดวงข่าวยาง

เรื่อง : กองบรรณาธิการ

เมียนมาร์ ศึกษางานยางไทย

กรมวิชาการเกษตรนำคณะผู้แทนรัฐบาล และเจ้าของสวนยางสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เข้าพบและหารือข้อมูลการสร้างหน่วยงานจัดการสวนยางในประเทศเมียนมาร์ ที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) โดยมี นายประสิทธิ์ หมดเสน รักษาการ ผอ. สกย. ให้การต้อนรับ และยินดีให้การสนับสนุนข้อมูลทุกด้าน เพื่อที่ทั้งสองประเทศมีความร่วมมือกันมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาเกษตรกรรมและงานยางพาราในกลุ่มภูมิภาคนี้ให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมกัน

นอกจากนี้คณะยังได้ลงพื้นที่เพื่อศึกษาดูงานหน่วยงานยางของไทยอื่นๆ ได้แก่ สถาบันวิจัยยาง และโรงงานผลิตยางแท่ง STR ยางแผ่นรมควันและยางอัดก้อน จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านยางพาราในประเทศ

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 23

สภย. จับมือสถาบัน CIRAD พัฒนาระบบกริดยางพารา

ทีมนักวิจัยจาก CIRAD ของประเทศฝรั่งเศสเข้าหารือ สภย.ร่วมวิจัยด้านการพัฒนาระบบกริดยาง เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการกริดยางพาราและลดต้นทุนการผลิต ทั้งยังช่วยแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงาน และเพิ่มรายได้

ให้แรงงานกริดยางด้วย โดย CIRAD ขอความร่วมมือ สภย. ในการหาพื้นที่สวนยางที่เหมาะสม เพื่อทำความเข้าใจ และถ่ายทอดเทคโนโลยี พร้อมเตรียมจัดหาพื้นที่สำหรับ ทำวิจัยโครงการนี้ต่อไป ไม่ว่าจะดำเนินการภายใต้หน่วยงาน เดิม หรือเป็น “การยางแห่งประเทศไทย (กยท.)”

สถาบัน CIRAD ต้องการจัดทำโครงการร่วมกับ สภย. เพื่อจะได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย มาถ่ายทอดสู่ เกษตรกร โครงการที่จะทำการวิจัย คือ ต้องการศึกษา รูปแบบในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่เกษตรกรว่าควรใช้ รูปแบบใด และต้องการอัปเดตข้อมูลรูปแบบการ กริดยางพาราในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยว่า มีความ เหมือนหรือต่างกันอย่างไร พร้อมหาวิธีการที่เหมาะสม ในการสร้างกลยุทธ์การนำระบบกริดยางพาราที่ได้ทำการ ทดลองมาถ่ายทอดให้แก่เกษตรกร

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 28

คอลัมน์ : เต้นจากปก
เรื่อง : กองบรรณาธิการ

อำนาจ ปะติเส

พลักดัน พ.ร.บ.การยางฯ สำเร็จ

นำ “เงินเชส” หนุน “แปรรูปยาง” มากขึ้น

พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 สำคัญต่อชาวสวนยางอย่างไร...???

คำถามโฟกัสแคบ และตรงประเด็นมากที่สุดกับความรู้สึกของชาวสวนยาง ต่อกฎหมายใหม่ ที่กจะมีผลบังคับใช้แทนกฎหมายเดิม ที่ใช้มาตั้งแต่ ปี 2503 ซึ่งในวงการยางเรียกว่า “พระราชบัญญัติกองเพื่อการปลูกแทน”

เพราะ พ.ร.บ.การยางฯ ซึ่งเป็นกฎหมายในเร็วๆ นี้ มีการร่างและนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร มาอย่างยาวนานกว่า 10 ปี ใน 4 รัฐบาล

แต่ไม่เคยผ่านสภาเลยสักครั้งเดียว

แต่แล้วฝันของชาวสวนยางกลายเป็นจริง เมื่อรัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี โดยมีนายอำนาจ ปะติเส รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้รับผิดชอบทำงานร่วมกับเกษตรกรและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ร.บ.ฉบับนี้จึงผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติและเตรียมประกาศใช้เป็นกฎหมาย เร็วๆ นี้

คำถามก็คือ พ.ร.บ.การยางฯ มาราชอน ฉะนั้นมีความสำคัญอย่างไรต่ออุตสาหกรรมยาง สำคัญอย่างไรต่อชาวสวนยาง และจะนำอาชีพสวนยาง ความยั่งยืนได้หรือไม่

ทีมงานยางเศรษฐกิจ สัมภาษณ์พิเศษ นายอำนาจ ปะติเส รัฐมนตรีช่วยฯ เกษตรฯ ผู้มีสำคัญที่นำ พ.ร.บ.นี้เข้าสู่สภา สนช. ก่อนจะทำการอนุมัติร่าง รอลงพระปรมาภิไธย และประกาศเป็นกฎหมาย

“ การที่เกษตรกรมีที่ยืนเป็นผู้ผลิตวัตถุดิบ หากมีบทบาท มีความรับผิดชอบบริหารจัดการผลผลิตพารามากขึ้น จะทำให้การผลิตและการค้าถึงอุตสาหกรรมยั่งยืน บทพิสูจน์นี้ทั่วโลกเห็นชัดว่า ถ้าเมื่อไรก็ตามที่ผู้ผลิตวัตถุดิบส่วนใหญ่ไม่ยั่งยืน อุตสาหกรรมนั้นก็ไม่มีทางยั่งยืน แต่เมื่อไรก็ตามที่ผู้ผลิตวัตถุดิบเขามีบทบาท ได้รับประโยชน์อย่างถ้วนทั่วและมีความเป็นธรรม เขาก็จะยั่งยืน และทำให้อุตสาหกรรมนั้นยั่งยืน

บทพิสูจน์นี้จะทดสอบว่า พ.ร.บ.การยางฯ ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางเข้มแข็ง เพื่อให้อุตสาหกรรมยั่งยืน เป็นเรื่องพูดหรือถูก ”

28 ยาง
เศรษฐกิจ

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 29

นายอานวย ษัตริส เตียรานเรื่องอ้อย
เสมาตาล พ.ร.บ.อ้อยเสมาตาล พ.ศ.2527 ซึ่ง
เป็นกฎหมายการเกษตรที่เข้มงวดที่สุด ส่วนหนึ่ง
มาจากนิคมอ้อยของเข
เคยเป็นนักวิชาการประจำสหกรณ์การ
ทำแห่งประเทศไทย วิชาการสืบค้นต่อได้อย่างคล
มสู่ไม่รัง หนึ่งไม่ขึ้นคือ ยางพารา และ เคยเป็น พอ.
ศูนย์บริหารโครงการรักษาเสถียรภาพราคายาง
ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานที่ปรึกษาารัฐมนตรีช่วย
เกษตรและสหกรณ์ ในรัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช
และรัฐบาล นายสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 30

“
 ท่านนายกรัฐมนตรี พล.อ.สมัคร
 จันทรโอชา บอกว่าให้เร่งแก้ พ.ร.บ.ฉบับนี้
 เพื่อให้อุตสาหกรรมยางไทยสามารถ
 หลุดจากสงคราญ พ.ร.บ. ปีที่ ๓๓๐
 บริษัทแห่งชาติ (สนช.) มีการไปทำ
 สนช. ท่านนายกให้นโยบายว่าเปิดโอกาส
 ทุกคนเกิดได้เติบโตเพื่อให้เป็นประโยชน์
 ส่วนรวม
 ”

สาเหตุที่ต้องปฏิรูปกฎหมายยางพารา

เหตุผลที่ต้องปฏิรูป พ.ร.บ.ด้านยางพาราประการแรก เพราะว่าระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานด้านยางพาราที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) องค์การสวนยาง (ออสย.) และสถาบันวิจัยยาง (สวย.) กรมวิชาการเกษตร แดกเป็นส่วนๆ มีการแยกกันทำงาน ไม่บูรณาการซึ่งกันและกันก่อให้เกิดความซ้ำซ้อน เกิดการใช้ทรัพยากรไม่เต็มที่ใช้การทำงานไม่มีความเป็นเอกภาพ

ประการที่ 2 ในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยกำหนดตำแหน่ง (Position) ที่จะเป็นผู้ผลิตและส่งออกวัตถุดิบยางพารารายใหญ่ของโลก แต่ปัจจุบันเมื่อโลกเปลี่ยนไปตำแหน่งเรื่องยางพาราของประเทศไทย จึงต้องปรับเปลี่ยนใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่ออุตสาหกรรมยางพาราของไทยครบวงจร

เมื่อประเทศไทยกำหนดโพสิชั่นเดิมไว้อย่างนั้น คือสร้างประเทศไปอยู่ที่การผลิตยางพารามากที่สุดของโลก (วัตถุดิบต้นน้ำ) สิ่งที่เกิดขึ้นคือ สกย.เก็บเงินจากการส่งออกยางเข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนำไปใช้ 3 ส่วน ได้แก่ 1. ใช้เพื่อบริหารองค์กร 10% 2. ใช้เพื่องานวิจัย 5% และ 3. ส่วนที่เหลืออีก 85% ใช้เพื่อสนับสนุนการโค่นยางเก่า

ปลูกยางใหม่ ทำมาอย่างนี้ตั้งแต่ปี 2503 ปัจจุบันก็ยังไม่
 อย่างนี้

เงินส่วนนี้หากจะนำไปพัฒนากลางน้ำ ก็นำมาใช้
 ไม่ได้ พัฒนาลาดเพื่อแก้ปัญหาในช่วงวิกฤติยางพารา
 ไม่ได้

เมื่อโครงสร้างเป็นอย่างนี้ อุตสาหกรรมยางของไทย
 จึงยืนอยู่แค่ต้นทางผลิต ทำได้แค่ น้ำยางข้น ยางแผ่นดิบ
 ยางแผ่นรมควัน และยางแท่ง จากนั้นส่งออกเป็นวัตถุดิบ
 ให้คนอื่นไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ปีละ 3.2 ล้านตัน ม
 ที่สุดในโลก หรือประมาณ 86% ของยางที่ผลิตได้ทั้งหมด
 ส่วนที่เหลืออีก 14% นำมาแปรรูปเป็นสินค้าและผลิตภัณฑ์
 แต่ส่วนนี้กลับมีมูลค่าเท่ากับ การส่งออกวัตถุดิบยาง 85%
 อะไรคือตัวถ่วง เรื่องนี้...???

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 31

ก็เป็นเพราะกฎหมายที่เขียนไว้ว่า ต้องนำเงินที่เรียกเก็บจากการส่งออก หรือ เงินเซส (CESS) ไปใช้สนับสนุนการโค่นและปลูกทดแทน โค่นและปลูกแทน...!!!

ในขณะที่มาเลเซีย เขาไปไกลจากการผลิตขึ้นต้นน้ำ ไม่สนใจเรื่องผลิตรวดฤดูบียงและปลูกแทน แต่ไปทำเรื่องปลายน้ำ แปรรูปเป็นถุงมือยางส่งออก ทำเรื่องมูลค่าเพิ่มสูงมาก

ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องขยับโครงสร้างยางพาราให้สมบูรณ์ทั้งต้นทาง กลางทาง และปลายทาง หรือต้องพาเกษตรกรไปส่งถึงตลาด ในฐานะผู้ประกอบการอย่างเต็มตัว

อย่าคิดว่าเกษตรกรจะทำเรื่องนี้ไม่ได้ เกษตรกรถ้าได้รับโอกาส เขามีความสามารถ มีภูมิหลังที่มีศักยภาพ แต่ที่ไปถึงตรงนั้น เพราะเขาไม่มีเงินทุน เงินช่วยเหลือไปอยู่ที่การโค่นและปลูกแทน ไม่สามารถโค่นแล้วแปรรูปโค่นแล้วพัฒนาคุณภาพ การนำยางมาใช้ในประเทศจึงมีแค่ 14%

ประการที่ 3 ที่ต้องปฏิรูป เพราะเกษตรกรไม่ได้รับโอกาสในการร่วมกำหนดนโยบายยางพาราของประเทศ เดิมองค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ประธานเป็นรัฐมนตรีเกษตรฯ และตัวแทนจากหน่วยงานราชการ มีเกษตรกรเพียง 2-3 คนเท่านั้น คนที่มีความรู้ความสามารถเรื่องการผลิตและตลาดไม่มีโอกาสไปอยู่ในบอร์ดบริหาร

เมื่อเป็นอย่างนี้เกษตรกรก็ทำได้เพียงแค่มองความร้ายของผู้ประกอบการ การกระจายโอกาสที่เป็นธรรมไม่มี สาเหตุที่เกิดปัญหาหาราคายางอย่างทุกวันนี้ เพราะเขาไม่ได้มีส่วนในการกำหนดนโยบายเพื่อแก้ปัญหาของเขาเอง

ที่สำคัญคือ นักการเมืองเข้ามายุ่งเรื่องยางพารามากเกินไป สังเกตว่าปีไหนที่การเมืองวุ่นวาย ยางพาราจะวุ่นวายไปด้วย

ที่มาที่ไป ของ พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย

กฎหมายเดิมที่ใช้เกี่ยวกับยางพารามีทั้งหมด 3 ฉบับ ได้แก่ 1. พ.ร.บ.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 4 ฉบับ 2. พ.ร.ฎ. จัดตั้งองค์การสวนยาง 3 ฉบับ และ 3. พ.ร.บ. ควบคุมยาง 1 ฉบับ

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 32

ที่ผ่านมาประเทศไทยกำหนดตำแหน่งเป็นผู้ผลิตและส่งออกวัตถุดิบยางพาราเงินจากภาษีส่งออกยาง จึงนำไปใช้สนับสนุนการโค่นยางแล้วปลูกแทน ถึง 65% แต่กฎหมายใหม่ ลดเงินจำนวนนี้ลงเหลือเพียง 40% แล้วสนับสนุนอุตสาหกรรมปลายน้ำ

เมื่อโครงสร้างกฎหมายใหม่มีผลบังคับใช้ กฎหมายเกี่ยวกับยางพาราเดิมจะถูกยกเลิกทั้งหมด คงเหลือไว้แต่ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 และ พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยฉบับใหม่อีก 1 ฉบับ รวมเป็น 2 ฉบับ

หลักการของ พ.ร.บ.การยางฯ คือ การควบรวมเอารัฐวิสาหกิจ 2 แห่ง ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ สกย. อสย. และสถาบันวิจัยยาง (สวย.) กรมวิชาการเกษตร นำมารวมเป็นหน่วยงานเดียวกัน เป็นรัฐวิสาหกิจเดียวที่เกิดจากการควบรวม 3 หน่วยงาน มีชื่อว่า "การยางแห่งประเทศไทย" (กยท.) จะเป็นองค์กรใหญ่ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีพนักงานรวมกันกว่า 4,000 คน ขนาดของทุนรัฐวิสาหกิจ 40,000 ล้านบาท โครงสร้างยางพาราของประเทศจะเกิดการปฏิรูปครั้งใหญ่ เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออก

พ.ร.บ.การยางฯ มาราวอน 5 รัฐบาล

ความจริง พ.ร.บ.นี้มีการร่าง ปรับแก้ และนำเสนอในสภาหลายครั้งหลายสมัย ทำมาแล้ว 4 สมัย แต่ผลักดันให้เกิดผลออกมาเป็นกฎหมายไม่ได้ ตั้งแต่

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 33

ชาวสวนยางกำลังจะเดินไปสู่ผู้ผลิตยางชั้นกลางหัว และปลายน้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า

สมัยรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร รัฐบาลสมัคร สุนทรเวช รัฐบาลอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แต่ไม่เคยผ่านสภาเป็นกฎหมายได้เลย

แต่ท่านนายกรัฐมนตรี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ท่านบอกว่าให้เร่งแก้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพื่อไม่ให้อุตสาหกรรมยางไทยล้าหลัง หลังจากส่งร่าง พ.ร.บ. นี้ไปที่ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) มีการไปแก้กันที่ สนช. ท่านนายกให้นโยบายว่าเปิดโอกาสให้ทุกคนแก้ไขได้เต็มที่ เพื่อให้เป็นประโยชน์กับส่วนรวม

คณะรัฐมนตรีได้ให้หลักการไว้ว่า ให้มีการเก็บภาษีจากการส่งออก หรือ เงิน CESS เพื่อเก็บไว้เป็นกองทุน เพื่อให้คณะกรรมการไปบริหาร ไม่ต้องนำเข้าคลัง ใช้เพื่ออุตสาหกรรมยางพาราของประเทศอย่างแท้จริง

จึงมีการเปลี่ยนชื่อ “กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง” เป็น “กองทุนพัฒนายางพารา” จากนั้นเปลี่ยนองค์ประกอบกรรมการ เปลี่ยนโพสิชั่น ขับเคลื่อนประเทศให้ไปสู่อุตสาหกรรมยางพาราครบวงจรให้ได้ แล้วกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ในกฎหมายเลย ว่า

กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

นี่ เป็น “โรดแมป” ของการยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการที่จะเข้ามาบริหารรวมทั้งทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับยางพาราของประเทศด้วย

พ.ร.บ. กอปรกยท. มีกองทุนเงินสวัสดิการเกษตรกร ชาวสวนยาง ๕๐๐ ล้านบาทช่วยเหลือยามเจ็บป่วย และชรา สร้างอาชีพให้มั่นคงยิ่งขึ้น

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 34

โรงงานยางแห่งของกลุ่มเกษตรกรแห่งหนึ่งใน จ.สตูล เป็นตัวชี้วัดยืนยันให้ว่าเกษตรกรสามารถทำงานด้านนี้ได้ดี

พ.ร.บ.การยางฯ เกษตรกร คือ เจ้าของตัวจริง

คอนเซ็ปต์ของกฎหมายนี้ รัฐบาลให้อิสระ กับ กยท. ในการกำหนดอัตราเรียกเก็บภาษีส่งออกยางพารา เป็น กองทุน เพื่อใช้บริหารงานให้ได้ตามเป้าหมาย

ตามปกติกรรมการรัฐวิสาหกิจ จะมี 11 คน แต่ คณะรัฐมนตรี และสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นควรเป็น กรณีพิเศษให้เพิ่มเป็น 15 คน และในจำนวนนี้ให้มีตัวแทน เกษตรกรเป็นกรรมการ 1 ใน 3 คือ 5 คน ที่เหลือเป็น กรรมการโดยตำแหน่งจากกระทรวงต่างๆ และผู้ทรงคุณวุฒิ

ในขั้นตอนขั้นแปรรูปตีกฎหมายในกรรมาธิการ วิสามัญ มีผู้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. 25 คน รัฐบาลเปิดใจกว้าง ให้มีตัวแทนเกษตรกรอยู่ในนั้นทั้งหมด 5 คน เพื่อให้ เกษตรกรมีส่วนร่วมและมีส่วนกำหนดเนื้อหาอย่างเต็มที่ และเพื่ออธิบายคนในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้เห็น วัตถุประสงค์และความมั่นคงที่จะเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมยาง เกษตรกรจึงมีบทบาทสูงมากในการร่าง พ.ร.บ. การยางฯ และมีโอกาสเข้ามาบริหาร เพื่อกำหนดทิศทาง และควบคุมความเป็นธรรมไม่ให้เสียสมดุลของโครงสร้าง และเกิดการพัฒนาย่างมั่นคงยั่งยืน ตามที่นายกรัฐมนตรี มอบนโยบายไว้

ผู้ผลักดัน กฎหมายนี้ ที่แท้จริงคือเกษตรกร ในแง่ ของรัฐบาลทำแล้วเกษตรกรได้ประโยชน์เราก็คือใจ ที่ได้มอบ โอกาสและสิ่งดีๆ ให้เกษตรกรได้นำไปใช้ ท่านนายกก็ตั้งใจ ที่เกษตรกรชาวสวนยางพอใจกับผลงานของรัฐบาล และเป็น กฎหมายเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ดีที่สุดฉบับหนึ่ง

นี่คือที่มาว่า ทำไมเกษตรกรจึงรักกฎหมายฉบับนี้ เพราะเรามีความรู้ดีกว่าตัวเองเป็นเจ้าของ มีส่วนร่วมในการ บริหาร เพื่อประโยชน์ของเขาเอง

กองทุนพัฒนายางพารา ส่งเสริมภาคแปรรูปยางและ ผลิตภัณฑ์ยาง

ประเด็นที่สำคัญ ของ พ.ร.บ. การยางฯ คือ เมื่อ เก็บภาษีส่งออกยางพารา หรือ เงิน CESS จะนำไปใช้ เพื่ออะไร...???

หลังจากเปลี่ยนชื่อจาก "กองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยาง" เป็น "กองทุนพัฒนายางพารา" เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาของยางพารา เงินจาก กองทุนนี้จะถูกแบ่งเป็น 6 ส่วน คือ

- 10% ใช้เพื่อบริหารงานของ กยท.
  - 5% ใช้เพื่องานวิจัยและพัฒนา
  - 40% ใช้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรเพื่อโค่นยางเก่าปลูกยางใหม่ ทดแทน
  - 35% ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการแปรรูปยางพารา รวมทั้งสร้าง ผลิตภัณฑ์ยางในประเทศด้วย
  - 7% เป็นค่าใช้จ่ายสวัสดิการเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อช่วยเหลือยามเจ็บป่วย และชรา
  - 3% เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกร ชาวสวนยางให้ความรู้และความเข้มแข็งแก่เกษตรกร เช่น การฝึกอบรมด้านต่างๆ
- สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นมาจากกองทุนเดิม คือ 35% เพื่อ ส่งเสริมการแปรรูป โดยเน้นไปที่สถาบันเกษตรกร ที่มีศักยภาพ หรือ ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ แต่กรอบ ของกฎหมายระบุไว้ชัดเจนว่าทำเพื่อใคร คำตอบ คือ ทำเพื่อ เกษตรกร ดังนั้นเวลาปฏิบัติงานก็ต้องคำนึงถึงเกษตรกร เป็นหลัก

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 35

แปรรูปยางเป็นผลิตภัณฑ์คือ เป้าหมายสำคัญของ พ.ร.บ.การยางฯ

แม้จะมีความกังวลว่า ผู้ประกอบการเอกชนจะเข้ามาใช้ประโยชน์จากส่วนนี้ แต่ผมเชื่อว่าสุดท้ายผู้ประกอบการไม่กล้าเข้ามาเอาประโยชน์จากส่วนนี้ เพราะเขามีเงินทุนมหาศาลอยู่แล้ว และกฎหมายก็ตีกรอบไว้ชัดเจน ทำเพื่อเกษตรกร ประเด็นสัดส่วนเงินสำหรับโค่นยางเก่าปลูกยางใหม่ที่น้อยลง จากเดิม 85% เหลือเพียง 40% นั้น ความจริงการขอทุนเพื่อปลูกใหม่มีไม่เยอะเท่าไร สัดส่วนที่จัดให้มีความเพียงพอ แต่อาจจะมียางปีที่ต้องเฉลี่ย อาจจะไม่ทุกบาททุกสตางค์ แต่ไม่เหลือเฟือ เหมือนที่ผ่านมา และ พ.ร.บ. ยังระบุชัดว่าสวนยางที่ปลูกใหม่ หรือยังไม่เคยปลูกไม่มีการสนับสนุน เป็นการลดปริมาณยางในช่วงที่เกิดการล้นตลาดด้วย

ล้อยางรถยนต์ เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ยางพลา มากที่สุด และมีราคาสูงมาก

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 36

ไทยผลิตยางแล้วขายเป็นวัตถุดิบมานานหลายสิบปี กลายเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก แต่ต้องเผชิญกับวิกฤติด้านราคาโดยตลอด ทางออกของปีพฤษภาคมนี้คือการแปรรูปเพิ่มมูลค่า

ส่วนประเด็นไม่กำหนดให้เก็บเงิน CESS ผลิตรubber อย่าง ตรงนี้ต้องดูเป้าหมายว่าเราจะเดินไปแนวทางไหน ตอนนี้เราเป็นผู้ผลิตวัตถุดิบ แต่เรากำลังจะเดินไปสู่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า และสัดส่วนการใช้งานในประเทศ แต่ถ้าเราไปกำหนดให้เก็บภาษีผลิตภัณฑ์แพงๆ จะเกิดการลงทุนแปรรูปหรือไม่ สุดท้ายจะไม่มีการลงทุน แต่มูลค่ายางที่นำมาแปรรูปเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว จะเป็นตัวสร้างรายได้มากกว่าแค่การเก็บภาษี

การเลือกที่จะไม่เก็บภาษีผลิตภัณฑ์ยาง จึงเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการแปรรูปมากขึ้นนั่นเอง

เรื่องที่จะเกิดขึ้นหลังกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้

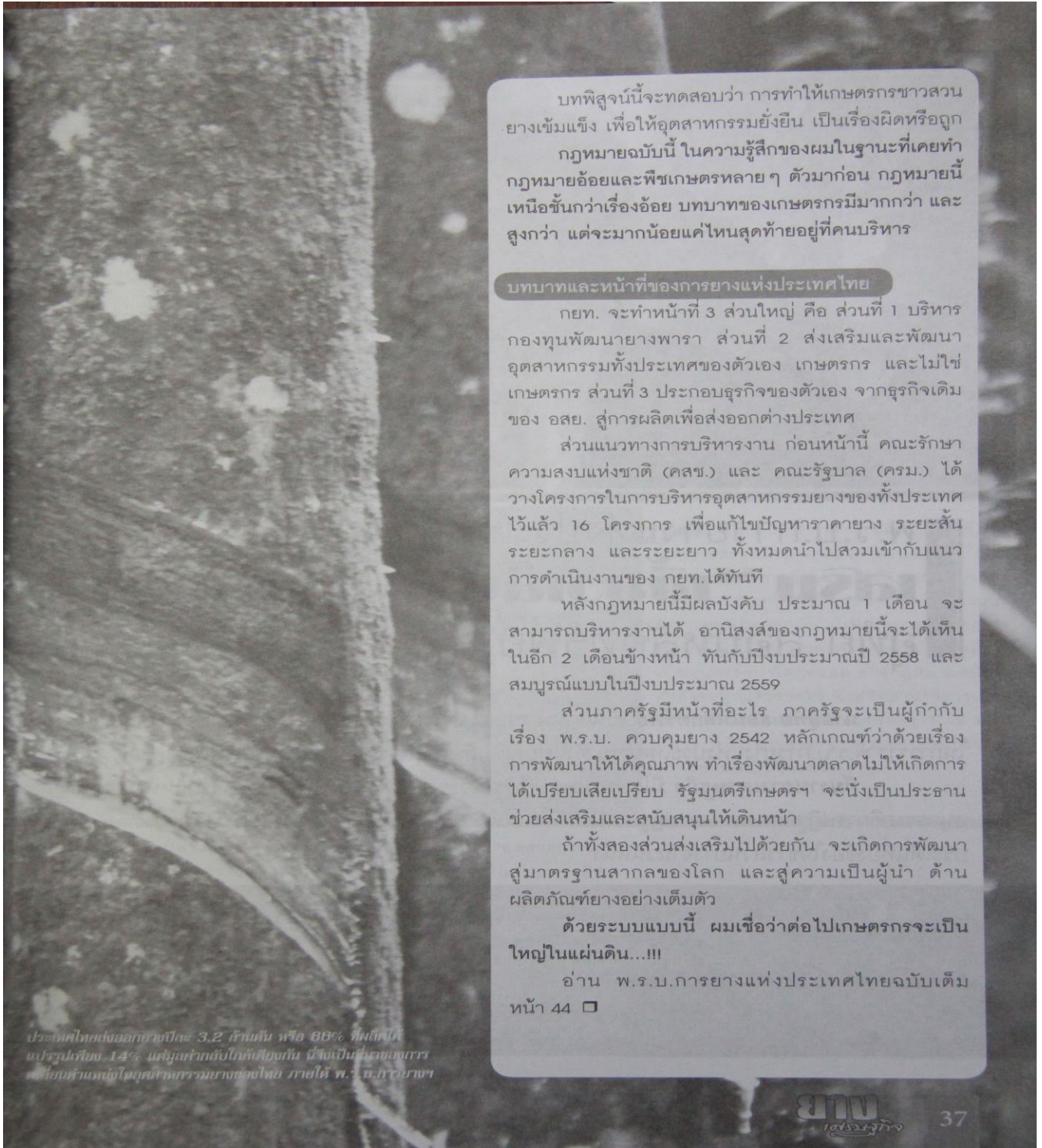
สิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ คือ โฟชันหรือตำแหน่งในอุตสาหกรรมยางพาราของไทย เปลี่ยนไป สู่อุตสาหกรรมครบวงจรมากขึ้น

ที่สำคัญ คือ กยท.จะมีความอิสระปราศจากการแทรกแซงจากการเมือง ในกฎหมายฉบับนี้ไม่มีนักการเมืองสักตำแหน่งเดียว ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย มาจากการสมัครและสรรหา นักการเมืองจะมีหน้าที่ดูแลอยู่ห่างๆ เท่านั้น ไม่มีอำนาจการสั่งการ การบริหารจะเป็นอิสระ โอกาสที่กรรมการในส่วนของตัวแทนเกษตรกรจะถูกนักการเมืองส่งคนของตัวเองเข้ามานั่งเหมือนที่ผ่านมา เป็นไปได้ยาก เพราะกฎหมายกำหนดที่มาไว้รัดกุมแน่นอน ปราศจากอำนาจฝ่ายการเมือง มีกระบวนการเสนอ และสรรหา เข้ามา โดยเกษตรกรเป็นผู้เลือก ถ้าใครทำประโยชน์ และเกษตรกรยอมรับจะถูกเลือกเข้ามา

การที่เกษตรกรมีที่ยืนเป็นผู้ผลิตวัตถุดิบ หากมีบทบาท มีความรับผิดชอบในการบริหารอุตสาหกรรมยางพารา มากขึ้น จะทำให้การผลิตและการค้าทั้งอุตสาหกรรมยั่งยืน บทพิสูจน์ใหญ่ทั่วโลกเห็นชัดว่า ถ้าเมื่อไรก็ตามที่ผู้ผลิตวัตถุดิบส่วนใหญ่ไม่ยั่งยืน อุตสาหกรรมนั้นไม่มีทางยั่งยืน

แต่เมื่อไรก็ตามที่ผู้ผลิตวัตถุดิบเขามีบทบาท ได้รับประโยชน์อย่างถ้วนทั่วและมีความเป็นธรรม เขาจะยั่งยืน และจะทำให้อุตสาหกรรมนั้นยั่งยืน เช่น ผู้ผลิตโคมนมในประเทศ เดนมาร์ก และสวีเดน เขามีความเข้มแข็ง อุตสาหกรรมโคนมของเขาก็แข็งแรง แข่งขันไปได้ทั่วโลก

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 37

บทพิสูจน์นี้จะทดสอบว่า การทำให้เกษตรกรชาวสวนยางเข้มแข็ง เพื่อให้อุตสาหกรรมยั่งยืน เป็นเรื่องผิดหรือถูก กฎหมายฉบับนี้ ในความรู้สึกของผมในฐานะที่เคยทำกฎหมายอ้อยและพืชเกษตรหลาย ๆ ตัวมาก่อน กฎหมายนี้เหนือชั้นกว่าเรื่องอ้อย บทบาทของเกษตรกรมีมากกว่า และสูงกว่า แต่จะมากน้อยแค่ไหนสุดท้ายอยู่ที่คนบริหาร

บทบาทและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทย

กยท. จะทำหน้าที่ 3 ส่วนใหญ่ คือ ส่วนที่ 1 บริหารกองทุนพัฒนายางพารา ส่วนที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งประเทศของตัวเอง เกษตรกร และไม่ใช่เกษตรกร ส่วนที่ 3 ประกอบธุรกิจของตัวเอง จากธุรกิจเดิมของ อสย. สู่การผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศ

ส่วนแนวทางการบริหารงาน ก่อนหน้านี้ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และ คณะรัฐบาล (ครม.) ได้วางโครงการในการบริหารอุตสาหกรรมยางของทั้งประเทศไว้แล้ว 16 โครงการ เพื่อแก้ไขปัญหาราคายาง ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ทั้งหมดนำไปสวมเข้ากับแนวการดำเนินงานของ กยท. ได้ทันที

หลังกฎหมายนี้มีผลบังคับ ประมาณ 1 เดือน จะสามารถบริหารงานได้ อานิสงส์ของกฎหมายนี้จะได้เห็นในอีก 2 เดือนข้างหน้า ทันกับปีงบประมาณปี 2558 และสมบูรณ์แบบในปีงบประมาณ 2559

ส่วนภาครัฐมีหน้าที่อะไร ภาครัฐจะเป็นผู้กำกับเรื่อง พ.ร.บ. ควบคุมยาง 2542 หลักเกณฑ์ว่าด้วยเรื่องการพัฒนาให้ได้คุณภาพ ทำเรื่องพัฒนาตลาดไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ รัฐมนตรีเกษตรฯ จะนั่งเป็นประธานช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เดินหน้า

ถ้าทั้งสองส่วนส่งเสริมไปด้วยกัน จะเกิดการพัฒนารู่มাত্রฐานสากลของโลก และสู่ความเป็นผู้นำ ด้านผลิตภัณฑ์ยางอย่างเต็มตัว

ด้วยระบบแบบนี้ ผมเชื่อว่าต่อไปเกษตรกรจะเป็นใหญ่ในแผ่นดิน...!!!

อ่าน พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยฉบับเต็ม หน้า 44 □

ประเทศไทยส่งออกยางปีละ 3.2 ล้านตัน หรือ 88% ที่ผลิตได้แปรรูปเพียง 14% แต่มูลค่ากลับใกล้เคียงกัน นี่จึงเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมยางของไทย ภายใต้ พ.ร.บ. การยางฯ

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 38

เด่นจากปก

เรื่อง : กองบรรณาธิการ

พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย เสริม “เขี้ยวเล็บ” ชาวสวนยาง อุทัย สอนหลักทรัพย์

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ เป็นแกนนำเกษตรกรระดับ “อ่อง” ของวงการยาง และยังมีส่วนสำคัญในการร่าง พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ยุคเริ่มต้น ก่อนจะประสบความสำเร็จในรัฐบาลนี้

ที่มงานยางเศรษฐกิจ มีโอกาสพูดคุยกับชายวัย 81 ปี ท่านนี้ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการปฏิรูปเกษตร สภาพัฒน์แห่งชาติ โดยไฟท์สไปยังประเด็นต่างๆ ใน พ.ร.บ.การยางฯ โดยเฉพาะประเด็นที่ยังข้องใจชาวสวนยางจำนวนหนึ่ง

“ การที่เรามีกองทุนส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง จะช่วยรักษาเสถียรภาพราคายางในอนาคต เงินส่วนนี้จึงมีความจำเป็นมาก ต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่จำเป็นต้องพึ่งพารัฐ เมื่อเกิดปัญหาก็ส่งเสริมการแปรรูป ส่วนหนึ่งสร้างโรงงานต้นแบบผลิตภัณฑ์ยาง เช่นเดียวกับเอกชนพัฒนาตัวเอง แปรรูปเพิ่มมูลค่า และส่งออกต่างประเทศ เป็น เลือดตัวที่ 6 ”

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 39

▲ พ.ร.บ. การยางฯ ได้รับ "ไฟเขียว" จากนายกรัฐมนตรี โดยมีแกนนำเกษตรกรและผู้ประกอบการยางมีส่วนสำคัญในการยกร่าง แต่ที่ผ่านมากลับถูก "แช่แข็ง" มา 4 รัฐบาล แกนนำบางรายพูดติดตลกว่าถ้าไม่ใช้รัฐบาลนี้ ก็คงยากที่พ.ร.บ.นี้จะเกิด เป็นภาพสะท้อนว่า "การเมือง" เป็นอุปสรรคมาโดยตลอด ร่างกฎหมายฉบับที่กำลังจะถูกประกาศใช้ จึงสังกัดอำนาจการเมือง โดยมีสัดส่วนเกษตรกรเป็นบอร์ดอยู่ 1 ใน 3 ว่ากันว่า นี่คือโอกาสของชาวสวนยางที่จะกำหนดความยั่งยืนเป็นของตัวเอง

▲ นายอุทัย มีความตั้งใจจะทำสินค้า "เกษตร" ให้เป็น "อุตสาหกรรม" เพราะเป็นเครื่องพิสูจน์แล้วว่าตราบไต่ที่ยัง "ยืนขาตาย" อยู่แต่ในภาคการผลิต วัตถุดิบไม่แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ก็จะพบกับปัญหาราคาตกต่ำอยู่ตลอดเหมือนกับ "ยางพารา" นั่นก็เพราะประเทศไทย มุ่งผลิตยางชั้น "ต้นน้ำ" เป็นหลัก จน "แข็งแรงแรง" ด้านวัตถุดิบ ส่งออกเป็นอันดับ 1 ของโลก แต่กลับ "อ่อนแอ" ด้านการแปรรูปอย่างหนัก ศักยภาพด้านการแข่งขันต่ำกว่าคู่แข่งอย่างมาเลเซีย ที่พุ่งทะยานด้านผลิตภัณฑ์ยาง โดยเฉพาะอุตสาหกรรม "ถุงมือยาง" ซึ่งนำเข้าวัตถุดิบหลักจากประเทศไทยสูงถึง 90% การที่ พ.ร.บ.การยางฯ มุ่งสนับสนุนการแปรรูป ย่อมเป็นก้าวสำคัญที่จะทำให้ไทย "นับหนึ่ง" ในผลิตภัณฑ์ยางของโลก

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 40

ไม้ยางจากคอกคอก... หนักกับเงินเชลล์ไม้ยาง... สุดท้ายผู้ประกอบการ จะผลักดันกระดานนี้สู่เกษตรกรในที่สุด... ราคาไม้ยางจะถูกกดลง

พ.ร.บ.การยางฯ ไม่เก็บภาษีส่งออก ผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยาง

การไม่เก็บภาษีผลิตภัณฑ์ยาง และไม้ยาง วัตถุประสงค์ของกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปยางในประเทศ อีกทั้งส่วนผลสมของยางพาราที่อยู่ในผลิตภัณฑ์ยาง ต้องตรวจสอบหลายขั้นตอน ตรงนี้ก็จะกลายเป็นช่องทางให้เกิดการหาผลประโยชน์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ประกอบการ

การที่เราส่งเสริมให้เกิดการแปรรูปยาง มีผู้มาลงทุนมากๆ เกิดการจ้างงาน มีความต้องการใช้ยางในประเทศสูงขึ้น ราคาพาราในประเทศก็จะสูงขึ้น ตรงนี้มูลค่าที่ได้สูงกว่าการเก็บเล็กน้อยจากภาษีส่งออก

แล้วถ้าการจัดเก็บเงินเชลล์กับผลิตภัณฑ์ยางมีเฉพาะประเทศไทย แต่มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนามไม่เก็บ ตรงกันข้ามใครผลิตมากมีการลดหย่อนภาษีให้อีก แต่ถ้าเราเก็บจะไม่เกิดการลงทุน และแข่งขันกับต่างประเทศยาก

ส่วนเรื่อง ไม้ยาง หากเก็บเงินเชลล์ สุดท้ายผู้ประกอบการจะผลักดันกระดานนี้สู่เกษตรกรในที่สุด ราคาไม้ยางจะถูกกดลง เพราะผู้ประกอบการมีต้นทุนสูงขึ้น ขณะเดียวกันการแข่งขันไม้ยางในตลาดโลกมีศักยภาพต่ำ เพราะถูกกดดันจากต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศยุโรป ที่มองว่าไม้ยางเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า

ไม้เก็บภาษีไม้ยาง... การไม่เก็บภาษีผลิตภัณฑ์ยาง และไม้ยาง วัตถุประสงค์ของกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปยางในประเทศ

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 41

นางงานในสวนยางบึงคอง... พ.ร.บ. นี้จัดให้มีเงินสวัสดิการขึ้น เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาชีพ ยางจะทำในรูปแบบของกฎหมายนางงาน

เงินสนับสนุนการแปรรูปยาง นายทุนจะเข้ามาหาผลประโยชน์

ตาม มาตรา 49 อนุ 3 ใน พ.ร.บ.การยางฯ กำหนดให้นำเงินจากกองทุนพัฒนายางพารา 35% ไปส่งเสริมการแปรรูปเพิ่มมูลค่ายาง กับสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการกิจการยางพารา จึงกล่าวกันว่าผู้ประกอบการในคราบของ “นายทุน” จะเข้ามาใช้ประโยชน์จากเงินส่วนนี้

แม้ในตักกฎหมายจะไม่ได้ระบุว่าเงินส่วนนี้สนับสนุนเกษตรกรเท่านั้น แต่เมื่อรู้ว่าเงินก้อนนี้เป็นของเกษตรกรก็สมควรให้เป็นของเกษตรกรในทางปฏิบัติ

อีกทั้งการพิจารณาจะต้องผ่านคณะกรรมการที่มีเกษตรกรอยู่ในนั้น 5 คน จาก 15 คน หรือ 1 ใน 3 เชื่อว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์เหล่านี้ได้อย่างเด็ดขาด

การที่เรามีกองทุนเพื่อส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง จะช่วยรักษาเสถียรภาพราคายางในอนาคต เงินส่วนนี้จึงมีความจำเป็นมาก

ต่อไปปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่จำเป็นต้องพึ่งพารัฐ เมื่อเกิดปัญหาที่ส่งเสริมการแปรรูป ส่วนหนึ่งสร้างโรงงานต้นแบบผลิตภัณฑ์ยาง เช่นเดียวกับเอกชน พัฒนาตัวเอง แปรรูปเพิ่มมูลค่า และส่งออกต่างประเทศ เป็นเสือดาวที่ 6 แต่เราไม่ได้แข่งกับใคร เราต้องพัฒนาตัวเองให้มีคุณภาพ สร้างมาตรฐานในการส่งออก ถ้าทำอย่างนี้ได้ก็พึ่งพาตัวเองได้

แต่ฝันจะเป็นจริงหรือไม่อยู่ที่คณะกรรมการ และผู้ว่าการ กยท. ที่สำคัญต้องปราศจากการเมือง

ลดสัดส่วนเงินสนับสนุนการปลูกแทน เหลือ 40% จาก 85%

สัดส่วนเงินสงเคราะห์ปลูกแทน ที่ลดลงเหลือ 40% นั้น เท่าที่ผมเคยทำงานอยู่ในคณะกรรมการสงเคราะห์สวนยาง (บอร์ด กสย.) มาเกือบ 20 ปี การขอทุนโค่นยางเก่า ปลูกยางใหม่ ที่ผ่านมามีเป้าโค่นยางปีละ 300,000 ไร่ แต่มีผู้ขอทุนเพียง 100,000 ไร่ต่อปีเท่านั้น เพราะเกษตรกรไม่ได้โค่นตามที่ สกย.ต้องการ

และต้องย้ำว่า นี่ไม่ใช่ พ.ร.บ.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แต่เป็น พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย ไม่ใช่การโค่นยางเก่าปลูกยางใหม่ เป้าหมายต้องทำยางครบวงจร ต้องมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และรักษาเสถียรภาพราคาด้วย

ขณะเดียวกันสัดส่วนการขอทุนปลูกแทนจัดสรรให้สวนยางรายใหญ่เพียง 20% เท่านั้น ส่วนที่เหลือเราให้รายย่อย ถึง 80%

สวัสดิการชาวสวนยาง สร้างความยั่งยืนในบั้นปลายชีวิต

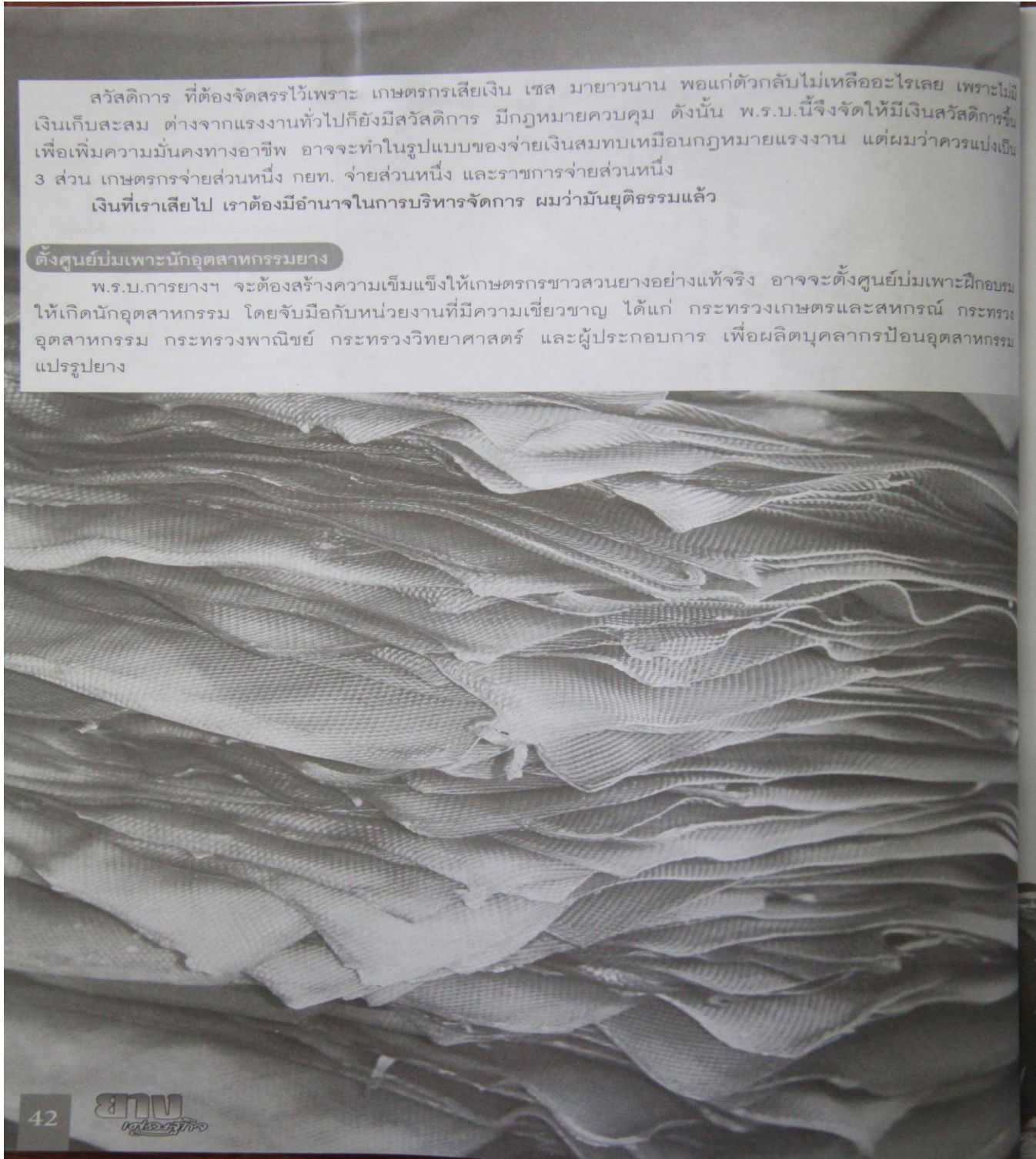
เงินกองทุนฯ อีก 10% เป็นสวัสดิการเกษตรกรชาวสวนยาง และสนับสนุนสถาบันเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร สร้างความเข้มแข็ง เหตุผลที่ต้องมีแบบนี้ เพราะเงินส่วนนี้รู้กันว่าแม้จะเก็บจากผู้ส่งออกยาง แต่ผู้ประกอบการจะเก็บจากเกษตรกรอีกที จึงพูดได้ว่าเงินส่วนนี้เป็นของเกษตรกรอย่างแท้จริง

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 42

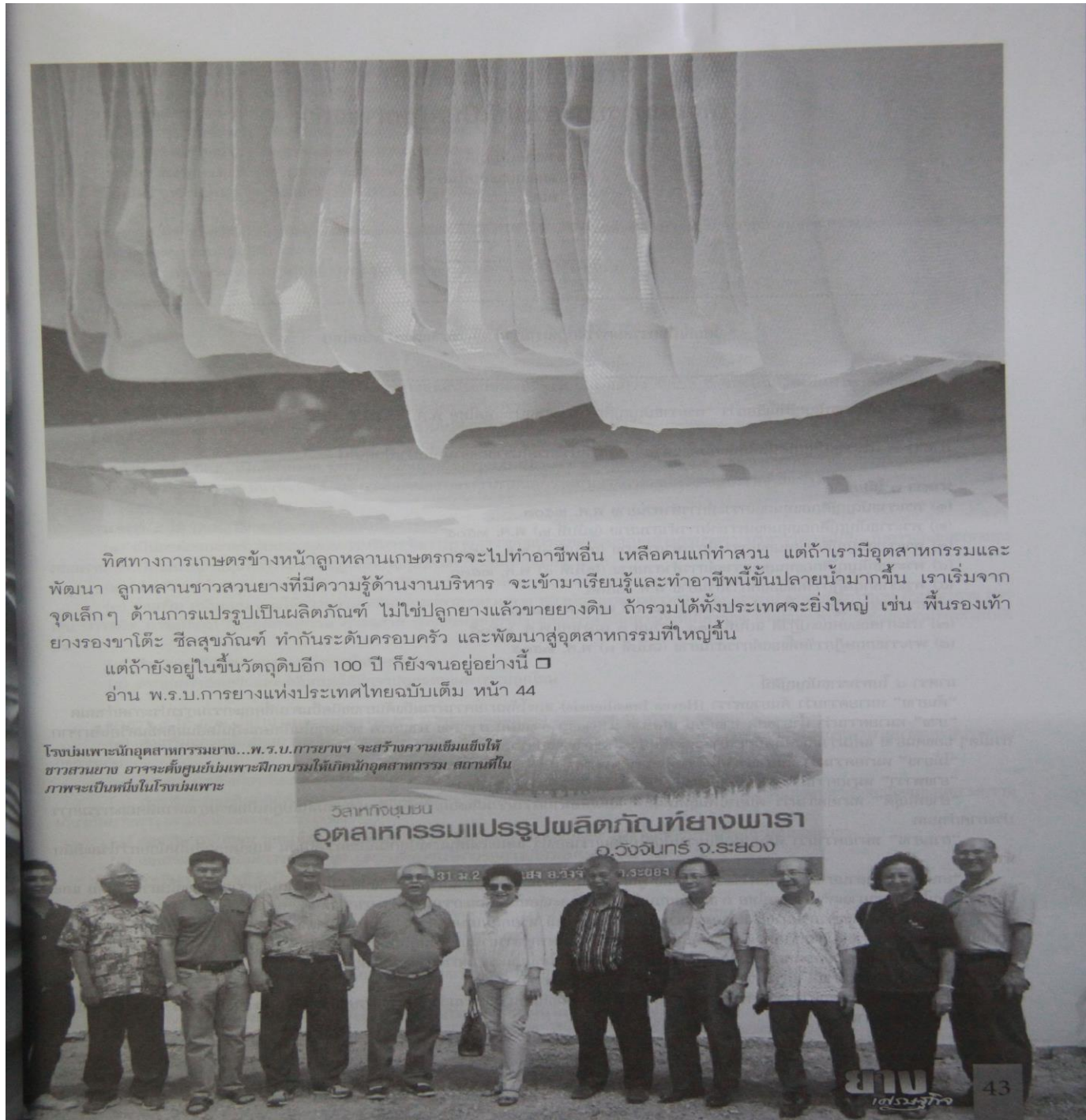
สวัสดิการ ที่ต้องจัดสรรไว้เพราะ เกษตรกรเสียเงิน เชส มายาวนาน พอแก่ตัวกลับไม่เหลืออะไรเลย เพราะไม่มีเงินเก็บสะสม ต่างจากแรงงานทั่วไปก็ยังมีสวัสดิการ มีกฎหมายควบคุม ดังนั้น พ.ร.บ.นี้จึงจัดให้มีเงินสวัสดิการขึ้น เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาชีพ อาจจะทำในรูปแบบของจ่ายเงินสมทบเหมือนกฎหมายแรงงาน แต่ผมว่าควรแบ่งเป็น 3 ส่วน เกษตรกรจ่ายส่วนหนึ่ง กยท. จ่ายส่วนหนึ่ง และราชการจ่ายส่วนหนึ่ง
เงินที่เราเสียไป เราต้องมีอำนาจในการบริหารจัดการ ผมว่ามันยุติธรรมแล้ว

ตั้งศูนย์บ่มเพาะนักอุตสาหกรรมยาง

พ.ร.บ.การยางฯ จะต้องสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรชาวสวนยางอย่างแท้จริง อาจจะต้องตั้งศูนย์บ่มเพาะฝึกอบรมให้เกิดนักอุตสาหกรรม โดยจับมือกับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และผู้ประกอบการ เพื่อผลิตบุคลากรป้อนอุตสาหกรรมแปรรูปยาง

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 43

ทิศทางการเกษตรข้างหน้าลูกหลานเกษตรกรจะไปทำอาชีพอื่น เหลือคนแก่ทำสวน แต่ถ้าเรามีอุตสาหกรรมและพัฒนา ลูกหลานชาวสวนยางที่มีความรู้ด้านงานบริหาร จะเข้ามาเรียนรู้และทำอาชีพนี้ขึ้นปลายน้ำมากขึ้น เราเริ่มจากจุดเล็กๆ ด้านการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ไม่ใช่ปลูกยางแล้วขายยางดิบ ถ้ารวมได้ทั้งประเทศจะยิ่งใหญ่ เช่น ฟันรองเท้า ยางรองขาโต๊ะ ซีลสุญญากาศ ทำกันระดับครอบครัว และพัฒนาสู่อุตสาหกรรมที่ใหญ่ขึ้น

แต่ถ้ายังอยู่ในขั้นวัดดูดิบอีก 100 ปี ก็ยังจนอยู่อย่างนี้ □

อ่าน พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยฉบับเดิม หน้า 44

โรงบ่มเพาะนักอุตสาหกรรมยาง...พ.ร.บ.การยางฯ จะสร้างความเข้มแข็งให้ชาวสวนยาง ยางจะตั้งศูนย์บ่มเพาะฝึกอบรมให้เกิดนักอุตสาหกรรม สถานที่ในภาพจะเป็นหนึ่งในโรงบ่มเพาะ

วิทยาลัยชุมชน
อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา
อ.วังจันทร์ จ.ระยอง

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 72

ตะลุมสวนยาง

เรื่อง/ข้อมูล : นรากร ศรีพลวัฒน์
ขอขอบคุณ : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

สละอินโด
(สุราษฎร์ธานี)

กาแฟ
(จ.ตาก)

สวนยางพอเพียง
(ฉะเชิงเทรา)

พริก
(อุบลราชธานี)

เห็ดฟาง
(พิษณุโลก)

5 จังหวัด แนวทาง

เพิ่มรายได้ในสวนยาง

จากวิกฤตราคายางตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรชาวสวนยาง มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เกษตรกรชาวสวนยางจำนวนมากจึงต้องหันมาปลูกพืชแซมสวนยางเพื่อหาอาชีพเสริม มาใช้จ่ายให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในแต่ละวันเพื่อลดปัญหาดังกล่าว เกษตรกรต้องหาหนทางสร้างความอยู่รอดโดยการลดต้นทุน ลดรายจ่ายปลูกพืชผสมผสานลงไปด้วยแนวทางเพิ่มรายได้ในสวนยางจาก 5 จังหวัด ใน 5 ภูมิภาค

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 73

"พริก" เสริมรายได้จากสวนยาง 16,000 บาท/เดือน จ.อุบลราชธานี

ประติษฐ์ แก่นกอก เกษตรกร ต.ขามใหญ่ จ.อุบลราชธานี

ประติษฐ์ แก่นกอก เกษตรกร ต.ขามใหญ่ จ.อุบลราชธานี ได้เลิกอาชีพช่างก่อสร้าง และกลับบ้านเกิดที่อุบลราชธานี มายึดอาชีพเกษตรกรสร้างสวนยางพารา

ในพื้นที่ 4 ไร่ 2 งาน ขณะที่ต้นยางพารายังไม่ให้ผลผลิตประกอกับช่วงปลูกลูกยางราคาขายตกต่ำ แต่ไม่ได้เป็นอุปสรรคกับเกษตรกรรายนี้ เพราะยางพาราปลูกเพียงครั้งเดียวสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ยาวนาน

เขาปลูกพริกหารายได้เสริม แล้วตัดหญ้าที่ขึ้นรกในสวนยาง นำไปเลี้ยงวัว และนำมูลวัวมาเป็นปุ๋ยใช้บำรุงต้นยางพารา ทำให้เกิดทรงไร่แบบเกือบลกกันภายในพื้นที่ เพียงเท่านี้ก็สามารถลดต้นทุนการผลิตได้มาก

การใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่า อย่างการปลูกพริกแซมในสวนยาง ช่วยให้ ประติษฐ์ มีรายได้ไม่น้อยกว่า 16,000 บาท/เดือน "เพราะว่าผมเสียดายเนื้อที่ว่างเปล่า จะปล่อยให้วัชพืชขึ้นรกก็ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ จึงมีแนวคิดการปลูกพริกเข้ามาเสริม ปรากฏว่าได้ผลดี

"ผมปลูกมา 3 ครั้งแล้ว ต้นพริกปลูกได้ปีละ 1 ครั้ง ได้รับผลตอบแทน 16,000 บาท/เดือน เฉลี่ยราคากก. ละ 30 บาท แต่ราคาพริกผันผวนไม่แน่นอน เพราะบางครั้งราคาลดลงถึงกิโลกรัมละ 12 บาท จึงต้องนำมาแปรรูป โดยนำพริกมาตากแห้ง เพิ่มมูลค่าจาก กก.ละ 12 บาท จะได้ กก.ละ 30 บาท" ประติษฐ์บอกรายได้จากพริก

เกษตรกรอย่างประติษฐ์ที่มีแนวคิดการใช้วัสดุที่มีอยู่อย่างคุ้มค่ากับการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และแปรรูปผลผลิตสินค้าของตัวเอง ทำให้ครอบครัวมีรายได้อย่างต่อเนื่อง

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 74

ปลูกเห็ดฟางได้ทั้งเงินและปุ๋ย จ.พิษณุโลก

สำราญ สัมพันธ์ทวี เกษตรกร ในอนครไทย จ.พิษณุโลก

การหวังผลทางการเกษตรด้วยพืชชนิดเดียวไม่เพียงพอที่จะสร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกร การเพาะเห็ดในสวนยางจึงเป็นอีกทางเลือกที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร

สำราญ สัมพันธ์ทวี เกษตรกร ในอนครไทย จ.พิษณุโลก เล่าว่า "การที่เราจะทำเห็ดควบคู่ไปกับการทำสวนยางเริ่มทำได้ตั้งแต่ปลูกยางปีแรก เราต้องนึกอย่างหนึ่งว่าปุ๋ยชีวภาพที่ต้องให้ต้นยางอยู่ตลอด และการปลูกเพาะเห็ดในสวนยาง มันจะได้น้ำอยู่ตลอด ที่เราทำเห็ดอยู่เท่ากับเรามีระบบน้ำในสวนยางไปด้วย ซึ่งเป็นผลพลอยได้"

"บางครั้งบางทีเราอาจจะต้องทำระบบน้ำเอง มีการลงทุนสูง จึงหันมาเปลี่ยนเป็นการเพาะเห็ดดีกว่า เพราะจะมีกำไรจากเห็ดมา 1 รอบ ต้นยางก็จะมีกำไรจากน้ำไป 1 รอบ หลังจากนั้นก็เป็นปุ๋ยชีวภาพอีกหนึ่งรอบ"

เขาจึงหันมาเพาะเห็ดฟาง ก่อให้เกิดทั้งรายได้เสริมและต้นยางยังได้รับน้ำจากฟางเห็ดด้วย

วิธีการเพาะเห็ดฟาง ใช้ทะลายปาล์มมากองหมักไว้รดน้ำให้ชุ่มเพื่อทำความสะอาดและให้ทะลายปาล์มอ่อนตัวคลุมด้วยผ้าฝ้ายประมาณ 7 วัน ขึ้นตอนนี้รดน้ำประมาณ 5 ครั้ง และนำมาเรียงเป็นแปลงกว้าง 70 ซม. ยาว 7 เมตร หรือตามความเหมาะสม จากนั้นรดน้ำและย่ำให้ทั่วอีกครั้ง และนำเชื้อเห็ดลงให้ทั่วแปลง คลุมด้วยผ้าฝ้ายประมาณ 10 วัน จะมีดอกเห็ดเท่าหัวไม้ขีด และอีกประมาณ 3 วัน จะได้เห็ดฟางโตเต็มทีสมบูรณ์สามารถเก็บจำหน่ายได้ หากมีการดูแลรักษาดีก็จะสามารถเก็บได้ 3-4 รุ่น ในแต่ละรุ่นจะเก็บได้นานถึง 10 วัน

การเพาะเห็ดฟางนอกจากจะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ววัสดุที่ใช้ในการเพาะเห็ดฟาง คือทะลายปาล์มเปล่าสามารถใส่คลุมโคนยางเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ ช่วยรักษาความชื้นในดิน และยังสามารถป้องกันหญ้าขึ้นรกให้แก่แปลงยางพาราอีกทางหนึ่ง

ที่สำคัญช่วยลดค่าใช้จ่ายแรงงานตัดหญ้าและค่าปุ๋ยในบางส่วนลงได้ ดีกว่าปล่อยให้พื้นที่ว่างเปล่าไม่เกิดประโยชน์

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 75

กาแฟแซมในสวนยาง จ.ตาก

รัฐมนตรี จิตปรีดากร เกษตรกร ต.มทาวิน จ.ตาก

การปลูกพืชผสมผสานที่เกษตรกรยุคใหม่นำมาประยุกต์ใช้กับอาชีพของตน เพราะจะทำให้มีรายได้อย่างต่อเนื่อง

รัฐมนตรี จิตปรีดากร เกษตรกร ต.มทาวิน จ.ตาก จบจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออก คณะเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ มายึดอาชีพเกษตรกรอย่างเต็มตัว

นอกจากจะทำสวนส้มแล้วยังปลูกยางพาราด้วย ในช่วงระหว่างที่ยางยังไม่ให้ผลผลิต ได้วางแผนการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยการปลูกกาแฟ เพราะยังมีความต้องการของตลาดสูง ที่สำคัญต้นทุนการผลิตน้อย

“อย่างต้นกาแฟที่นำมาปลูกแซมในสวนยางเรียกได้ว่าไม่ได้ลงทุนอะไรเพิ่มเติม มีแค่ต้นทุนรู้อย่างเดียว

“กว่าปุ๋ยก็สามารถกินไปกับยางพาราได้ ครั้งแรกก็ยังกังวลเรื่องโรค แมลง แต่ก็ไม่ได้ฉีดยาให้มันเลย เพราะเรามาดูแล้วไม่พบแมลง และเข็ชรา จะมีเพียงหนอนเจาะลำต้นบ้าง บางต้น มี 100 ต้น จะมีหนอน 1-2 ต้นเท่านั้น มันไม่ใช่ปัญหาที่เราต้องมาตามฉีดยา ดังนั้นต้นทุนเรื่องการดูแลรักษาไม่มีเลย รอเก็บอย่างเดียว”

จากประสบการณ์การปลูกกาแฟของเกษตรกรรายนี้ ให้คำแนะนำผู้ที่สนใจปลูกกาแฟเป็นพืชแซมในสวนยางพาราว่า ควรต้องมีการวางแผนเพื่อความสำเร็จในระยะยาว

จากที่ได้ลองผิดลองถูกมา เขาบอกว่า “ระยะระหว่างแถวของต้นยางพาราควรจกวาง 8 เมตร ที่ผมทำกว้าง 6 เมตร เมื่อใบยางแผ่เต็มพื้นที่ ทำให้แสงแดดส่องผ่านมาไม่ถึงต้นกาแฟจึงเติบโตได้ไม่เต็มที่ เขาแนะนำเพิ่มเติมว่าให้ปลูกต้นกาแฟ 2 แถวคู่ ทรงพุ่มจะแน่นเร็วได้ผลผลิตมากขึ้น

“ควรจะปลูกเมื่อยางพารามีอายุ 2 ปีจะพอดีที่ผมปลูกตอนนี้ เขาปลูกตอนยางอายุ 5 ปี เป็นระยะที่ต้นเริ่มมีใบปกคลุมพืชแซมแล้ว มีแสงส่องผ่านน้อย ถ้าเริ่มปลูกกาแฟตอนยางอายุ 3 ปีก็ยิ่งได้อยู่ แต่มีข้อเสียคือเมล็ดกาแฟเล็ก และติดผลน้อยกว่า แต่ถามว่า...ปลูกเป็นพืชรองก็ยังสามารถสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำได้ไม่ยาก”

การทำสวนยางพาราให้ประสบความสำเร็จอย่างมั่นคงและยั่งยืน ควรปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสม และพิจารณาพืชรองเพื่อสร้างรายได้เพิ่ม และช่วยลดต้นทุนการผลิตได้อีกทางหนึ่ง เป็นการเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างคุ้มค่า

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 76

สลละอินโดทำเงิน จ.สุราษฎร์ธานี

นายศ.ธรรมบดี เกษตรกร อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี

เกษตรกรยุคใหม่หันมาสนใจการลดต้นทุนการผลิต และทำการเกษตรโดยใช้พื้นที่ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สลละอินโดเป็นพืชร่วมยางมาแรง ตลาดมีความต้องการมาก

เพราะคุณสมบัติของสลละอินโด เป็นพืชที่ใช้แสงน้อย สามารถอยู่ใต้ร่มเงาของพาราได้ ไม่ต้องการน้ำมาก การดูแลไม่ยุ่งยาก จึงเหมาะสำหรับการปลูกร่วมกับยางพารา

นายศ.ธรรมบดี เกษตรกร อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี บอกว่า "หลังจาก สกย. แนะนำให้ปลูกพืชแซมในสวนยาง เพื่อเป็นเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นแบบอย่างของชุมชน ผมจึงคิดว่าจะหาผลประโยชน์ในสวนจากเนื้อที่ 7 ไร่ ให้เกิดคุณประโยชน์ได้อย่างไร เพราะเรามีพื้นที่น้อย

"หลังจากที่ได้ขอกู้เงินจากสกย. ประมาณ 4 ปี หาซื้อพันธุ์สลละมาปลูก พบว่าพันธุ์สลละอินโด เป็นพืชที่มีการดูแลรักษาไม่ยุ่งยาก เพราะเป็นพืชที่ต้องการน้ำน้อย และไม่ต้องการน้ำมากจนเกินไป และเริ่มศึกษา เรียนรู้ จากเอกสารหนังสือต่างๆ หลังจากปลูกไปได้ 2 ปี เริ่มเข้าปีที่ 3 ก็เริ่มให้ผลผลิต"

76

NRB
Rubber Research Institute of Thailand

เกษตรกรที่ปลูกสลละอินโดร่วมกับยาง ใช้ระยะเวลาประมาณ 3 ปีถึงจะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ และหากมีการดูแลเอาใจใส่ก็จะได้ผลผลิตตลอดปีเลยทีเดียว

สินธุ์ชัย สังสันไทย หัวหน้า สกย. อ.เมืองสุราษฎร์ธานี กล่าวว่า "ตามยุทธศาสตร์ของเราคือ ต้องการลดต้นทุนการผลิตให้เกษตรกร โดยใช้พื้นที่ภายในสวนยางให้เป็นประโยชน์มากที่สุด การปลูกพืชร่วมยางหรือการปลูกพืชแซมในสวนยาง จะเป็นแนวทางหนึ่งในการลดต้นทุน และเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรที่ขอรับการสงเคราะห์

"ช่วงที่ยังยังไม่ให้ผลผลิตก็สามารถปลูกพืชแซม เช่น พืชล้มลุก หรือกล้วย เป็นต้น กรณีดินยางพาราโตแล้ว ให้เลือกปลูกพืชที่สามารถเติบโตภายใต้ร่มเงาได้ เช่น สลละอินโด เป็นพืชชนิดใหม่ที่เรารู้จัก และจากผลการติดตามได้ผลเป็นที่พึงพอใจ สามารถอยู่ร่วมกับสวนยางได้

"เกษตรกรมีรายได้เพิ่ม สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี มีความพยายามส่งเสริมให้เป็นอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอยู่ดีกินดีต่อไป"

สกย. ส่งเสริมการสร้างสวนยางให้มีมาตรฐาน เกื้อกูลระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 77

แนวทางลดรายจ่าย เดือนละกลางพันบาท จ.ฉะเชิงเทรา

ในยุคที่ค่าครองชีพมีแนวโน้มจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ชาวสวนยางหลายรายประสบปัญหาค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ เกษตรกรต้องหาหนทางสร้างความอยู่รอดโดยการลดต้นทุน ลดรายจ่าย ปลูกพืชผสมผสาน อย่างเช่น

ครอบครัวลุงสมชาย สมาน ชาวสวนยาง จ.ฉะเชิงเทรา ที่เลือกใช้ปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมี และใช้ที่ดินบริเวณบ้านปลูก ผักสวนครัว ลดรายจ่ายในครัวเรือนได้หลายพันบาทต่อเดือน สมชาย สมาน เกษตรกร ในอ.สนามชัยเขตจ.ฉะเชิงเทรา เล่าว่า "เริ่มต้นลดต้นทุนปุ๋ย โดยลดการใช้ปุ๋ยเคมี ใส่ปุ๋ยคอกเพิ่มขึ้น การปลูกผักสวนครัวบริเวณบ้านคือ เราจะปลูกเกือบทุกอย่างที่จะต้องกิน เช่น มะม่วง ผักบุ้ง กระเทียม ชะอม ตำลึง มะเขือ พริก โหระพา กะเพรา แตงกวา และถั่ว เป็นต้น โดยจะปลูกอย่างละเล็กน้อย เพื่อลดรายจ่าย พออยู่พอกิน คิดแล้วเราต้องเสียเงินหลายพันบาท ถ้าเราไปซื้อเขาก็กิน"

จากการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มานานหลาย 10 ปี และจากการลงมือปฏิบัติของอาชีพการทำสวนยาง ทำให้ลุงสมชาย มีแนวคิดการใช้ชีวิตเข้ากับยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างลงตัว

"ต้องดูว่าเราสมควรจะทำอะไร และตรงไหนบ้าง ที่สามารถลดต้นทุนได้ ต้องไม่ฟุ่มเฟือยเหมือนเดิมเพราะที่ ผมคิดว่าการตลาดการขายจะถูกจะแพง ขอให้ของเรามีคุณภาพได้จำนวนมาก เราก็จะอยู่ได้"

"ทำให้เราบำรุงดินยางวิธีไหนให้ถูกวิธี เราก็จะได้ ผลผลิตมาก ถึงราคาขายจะถูก เรายังอยู่ได้ ขอให้ผลผลิต ได้มากเพียงพอ แล้วก็ความจน ความรวย ไม่ได้เกิดที่ พันธุกรรม มันอยู่ที่มือเรา ถ้าเรามีความขยันสักอย่างยังงี้ ก็อยู่ได้ครับ"

แนวคิดจะรวยจนอยู่ที่มือทำของลุงสมชายผลักดันให้ ครอบครัวสมานประสบความสำเร็จดังเช่นปัจจุบัน เพียง เรียนรู้หลักการพึ่งพาตนเองอย่างตั้งใจ และลงมือปฏิบัติจริง

การปลูกพืชแซมในสวนยาง นับเป็นอีกทางออกหนึ่ง สำหรับเกษตรกรชาวสวนยางที่จะใช้เป็นการหา รายได้เสริม ในช่วงที่มีปัญหาหารายได้ตกต่ำในขณะนี้ หรือต้องการสร้างเป็นอาชีพใหม่ ปลูกพืชรองจากสวนยาง ได้เช่นกัน

ลุงสมชาย สมาน ชาวสวนยาง จ.ฉะเชิงเทรา

เนื่องจากยางพาราให้ผลผลิตและเก็บเกี่ยวได้ง่ายได้ เมื่อดันอายุ 6-7 ปีหลังปลูก ดังนั้นเกษตรกรที่ปลูกยางพารา จะไม่มีรายได้ในช่วงนี้

แต่มีแนวทางในการเพิ่มรายได้ โดยการปลูกพืชอื่น ร่วมกับการปลูกยางในพื้นที่ว่างระหว่างแถว ได้แก่ การ ปลูกผัก พืชล้มลุก หรือพืชอื่นที่มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้น เป็นต้น

นอกจากจะเพิ่มรายได้จากการขายผลผลิตแล้ว การรดน้ำและใส่ปุ๋ยพืชเหล่านี้ต้นยางพาราก็ได้ประโยชน์ด้วย แต่เมื่อ ต้นยางอายุมากขึ้น ใบยางแผ่เต็มพื้นที่ระหว่างแถว ทำให้แสงแดดส่องผ่านน้อยลงสวนยางร่มขึ้น สามารถ เปลี่ยนมาปลูกพืชที่ใช้แสงน้อย เช่น การเพาะเห็ด หรือเกษตรกรบางรายเลี้ยงปลาในร่องระหว่างแถวอย่างที่มี น้ำไหลเวียนเพื่อเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่ง

การปลูกพืชผักหรือพืชล้มลุกเป็นอีกช่องทางหนึ่ง ที่สามารถเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรที่ทำสวนยางใน ระยะแรกเนื่องจากพืชเหล่านี้ต้องการแสงแดดสำหรับการ เจริญเติบโต มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นจึงสามารถปลูกได้ 3-4 ครั้ง ใน 1 ปี และเงินที่ใช้ในการลงทุนไม่มากนัก

ต้นทุนส่วนใหญ่อยู่ที่ค่าใช้จ่ายในการวางระบบน้ำ ในครั้งแรก ผักที่นิยมปลูกได้แก่ ถั่วฝักยาว แตงกวา มะเขือ ค่ะน้า กวางตุ้ง และพริก เป็นต้น โดยทั่วไปจะมีกำไรจาก การปลูกผักแต่ละชนิดไร่ละ 10,000-15,000 บาทต่อครั้ง

หากเกษตรกรท่านใดสนใจจะปลูกพืชแซมสวนยาง บ้าง สามารถเข้ารับข้อมูลและคำปรึกษาได้ที่สำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางของจังหวัดนั้นๆ □

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 78

รายงานพิเศษ

ประสิทธิ์ หมีดเสน นำทัพ สกย. สู่ กยท.

พัฒนาอุตสาหกรรมยางครบวงจร

เร็วๆ นี้ พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย จะมีผลบังคับใช้ พร้อมกับการกำเนิด "การยางแห่งประเทศไทย" หรือ กยท. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เป็นหนึ่งในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่จะต้องถูกยุบเป็นส่วนหนึ่งของ กยท.

ในฐานะหน่วยงานที่อยู่คู่กับชาวสวนยางมากกว่า 55 ปี มีบทบาทสูงต่อการส่งเสริมภาคการผลิตยางของประเทศให้แข็งแกร่ง จนสามารถทำให้ประเทศไทยกลายเป็นผู้ส่งออกยางอันดับหนึ่งของโลก มีความพร้อมอย่างไรกับบทบาทใหม่ที่จะได้รับ

นายประสิทธิ์ หมีดเสน รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า กยท.ที่กำลังจะเกิดขึ้นภายในปีนี้ คาดว่า จะส่งผลดีต่อวงการยางพาราของไทย เพราะเป็นการรวม 3 หน่วยงานหลัก ๆ คือ สกย. องค์การสวนยาง (อสย.) และสถาบันวิจัยยาง (สวย.) มาเป็นหน่วยงานเดียวกัน โดยดำเนินงานในรูปแบบรัฐวิสาหกิจ ผลก็คือมีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น สามารถดูแลเรื่องยางของประเทศได้ทั้งระบบ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ

รวมทั้งงานด้านการตลาด การสร้างเสถียรภาพให้กับราคายาง ตลอดจนงานวิชาการและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทั้งหมด

พร้อมทั้งยังเปิดโอกาสให้เกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการยางมากขึ้นในทุกขั้นตอนอีกด้วย

นายประสิทธิ์ กล่าวถึงประเด็นการจัดสรรเงินภาษีที่เก็บจากการส่งออกยาง หรือเงินเซลว่า เงินจำนวนนี้ มีส่วนหนึ่งนำมาจัดตั้งกองทุนยางขึ้นเพื่อดูแลสวัสดิการต่างๆ ให้กับเกษตรกร พร้อมทั้งพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ความสามารถ สนับสนุนการรวมกลุ่มตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง เชื่อมโยงเครือข่ายให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อสร้างเอกภาพเพิ่มอำนาจในการต่อรอง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะสามารถพึ่งพาตัวเองได้และที่สำคัญ กยท. ยังมีสายงานวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการใช้ยางในประเทศมากขึ้น สร้างความมั่นคงให้กับอาชีพการทำสวนยางอย่างยั่งยืน

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 79

"พ.ร.บ.การยางฯ ได้ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างที่รัฐบาลนำทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ก่อนนำมาประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะมีผลบังคับใช้ทันที ซึ่งจะทำให้ 3 องค์กร คือ สกย. สถาบันวิจัยยาง และ อสย. ถูกยุบทันที รวมทั้งประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ 3 องค์กรดังกล่าวก็จะถูกยกเลิก ด้วย เพื่อที่จะย้ายมารวมอยู่ กยท. รวมทั้งทรัพย์สิน และพนักงานทุกคน" นายประสิทธิ์ กล่าว

สำหรับข้าราชการที่จะย้ายมาจากสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร หรือหน่วยงานอื่นๆ อยู่ที่ความสมัครใจ โดยให้เวลาตัดสินใจภายใน 60 วัน หลัง พ.ร.บ. กยท. มีผลบังคับใช้ ถ้าหากตัดสินใจย้ายมาอยู่ กยท. จะต้องลาออกจากราชการแล้วมาสมัครเป็นพนักงาน กยท. โดยได้รับอัตราเงินเดือนและตำแหน่งไม่น้อยกว่าเดิม แต่จะมีสวัสดิการต่างๆ ที่ดีกว่าเดิม เพียงแต่ต้องสูญเสียความเป็นข้าราชการเท่านั้น ทั้งนี้ ทุกคนจะทำหน้าที่เดิมไปก่อนในช่วง 120 วันแรก หลังจากนั้นอาจจะมีการโยกย้ายตามความเหมาะสม

"ในส่วนของพนักงาน สกย. นั้น ขณะนี้ทุกคนพร้อมที่จะย้ายเข้ามาทำงานร่วมกับ กยท. และเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ ภารกิจ ความรับผิดชอบ ที่ต้องการให้การบริหารงานด้านยางพาราของไทยมีเอกภาพ สามารถช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น"

ทั้งนี้การบริหารงาน กยท. จะมีคณะกรรมการ ที่เป็นตัวแทนจากภาคส่วนต่างๆ ในเบื้องต้นจะประกอบด้วย ตัวแทนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กระทรวงอุตสาหกรรม, กระทรวงพาณิชย์, กระทรวงมหาดไทย, กระทรวงการคลัง, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ จะแต่งตั้งรักษาการผู้ว่าการ กยท. อีก 1 ท่าน มาทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ รวมทั้งหมดจะมีคณะกรรมการในเริ่มต้นที่จะบริหาร กยท. 7 คน เพื่อวางกฎระเบียบต่างๆ ให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน

รักษาการผู้อำนวยการ สกย. กล่าวด้วยว่า กยท. นอกจากจะมีรายได้จากกองทุนพัฒนายาง (เงิน Cess เดิม) แล้ว ภายใต้บทบาทของ กยท. ยังสามารถทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับยาง เพื่อแสวงหากำไรได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการทำสวนยาง ซึ่งจะมีสวนยางพาราเป็นของตนเองถึง 40,000 ไร่ จากธุรกิจเดิมของ อสย. หรือการหาปัจจัยการผลิต การขาย การสร้างโรงงานแปรรูป และยังสามารถของบประมาณแผ่นดินได้ ถ้าหากมีรายได้ไม่เพียงพอ

"กยท. จะเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีความมั่นคงที่จะสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมยางของไทยได้ทั้งระบบอย่างแน่นอน" นายประสิทธิ์ กล่าว □

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 88

บุญ สกย.

ชำระหนี้ระบบ e-CESS สะดวกกว่าระบบเดิม

สกย. จัดเวทีสัมมนาการให้บริการชำระหนี้ระบบ e-Cess ผ่านระบบ National Single Window (NSW) พร้อมประกาศเตรียมยกเลิกวิธีการยื่นคำขอและการชำระหนี้ระบบเดิม แบบใช้เอกสารสู่การยื่นคำขอและการชำระหนี้ระบบเดิม โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ NSW ภายในงานมีผู้ประกอบการส่งยางออก นายด่าน ศุภกากร ผู้พัฒนาและให้บริการระบบ กว่า 150 คน เข้าร่วมแลกเปลี่ยน ณ โรงแรมทรานซา เจบี อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

ดร.กฤษนนท์ ท่อทองคำ ประธานกรรมการบริหารจัดการสารสนเทศและการสื่อสาร สกย. กล่าวว่า ตามมติคณะรัฐมนตรี เห็นชอบให้จัดตั้ง NSW. สกย. ในฐานะหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ (Cess) ซึ่งผู้ส่งยางออกทุกรายจะต้องชำระ จึงได้พัฒนาระบบชำระหนี้ระบบ e-Cess เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งยางออกทุกราย

เพราะระบบการชำระหนี้ e-Cess ช่วยลดค่าใช้จ่ายและลดระยะเวลาในการชำระหนี้สงเคราะห์ สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่ได้วางแนวทางในการยกระดับอุตสาหกรรมของยางพาราไทยทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสกย. จะเปิดให้บริการดังกล่าวผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น นับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2558 เป็นต้นไป

“การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาเพื่อก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์ และพร้อมรับเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นทางการในเร็วๆ นี้ และยังเป็นการพัฒนาเพื่อสร้างความคุ้มค่าในการลงทุนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อทุกภาคส่วน” ดร.กฤษนนท์ กล่าวทิ้งท้าย

นางสาวอภิรดี ประเสริฐสุข ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินและบัญชี สกย. กล่าวว่า บริการชำระหนี้ระบบ e-Cess มุ่งให้ความสำคัญถึงประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดแก่ผู้ประกอบการ อาทิ การลดปริมาณการใช้เอกสาร การชำระหนี้สงเคราะห์ได้ตลอดเวลา ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการติดต่อประสานงานขอใบรับเงินสงเคราะห์

นอกจากนี้ ยังช่วยให้หน่วยงานผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องในการนำเข้า-ส่งออก สามารถใช้ข้อมูลร่วมกันจากการบินที่รายการครั้งเดียว และจัดเก็บเงินสงเคราะห์ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขณะนี้ มีกลุ่มผู้ให้บริการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย VAN/VAS จำนวน 4 บริษัท ได้แก่ บริษัท อีคัสตอมเซอร์วิส บริษัท เน็ตเบย์ จำกัด (มหาชน) บริษัท คอมพิวเตอร์ ดาต้า ซิสเต็ม จำกัด และบริษัท เอ็กซิเมนต์ จำกัด ด้าน Gateway มีจำนวน 3 ราย ได้แก่ CAT Telecom เทรดสยาม และเน็ตเบย์ ด้านธนาคารรับชำระหนี้สงเคราะห์ มี 6 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย ทหารไทย ไทยพาณิชย์ กสิกรไทย กรุงเทพ และกรุงศรีอยุธยา

นอกจากนี้ สกย. ยังมีบริการเคาน์เตอร์เซอร์วิสเพื่ออำนวยความสะดวกแก่บริษัทที่ยังไม่พร้อมในการพัฒนาระบบชำระหนี้สงเคราะห์ทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ บริษัท ไทยสมเด็จ จำกัด ที่สำคัญ ปัจจุบันมีผู้ส่งยางออกได้เข้ามาใช้งานระบบ e-Cess แล้ว จำนวน 25 ราย

อย่างไรก็ตาม สกย. จะปิดให้บริการชำระหนี้สงเคราะห์แบบเอกสารอย่างเป็นทางการในวันที่ 31 กรกฎาคมนี้ พร้อมกับเปิดบริการชำระหนี้สงเคราะห์ทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Cess) ในวันที่ 1 สิงหาคม 2558 เป็นต้นไป ผู้ประกอบการทุกรายจะต้องชำระหนี้สงเคราะห์ผ่านระบบ NSW เพื่อให้ผู้ประกอบการส่งยางออกทุกรายทราบและเข้าใจในการปฏิบัติร่วมกัน

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 89

สทย. จัดสัมมนาครูยางระยอง เร่งหาแนวทางก้าวผ่านวิกฤตยางพารา

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2558 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดระยอง (สทย.จ.ระยอง) จัดสัมมนาครูยาง ประจำปี 2558 ภายใต้หัวข้อ "วิกฤตยางพารา เราจะก้าวผ่านได้อย่างไร" โดยมีครูยางจากอำเภอเมืองระยอง อำเภอเขาชะเมา อำเภอแกลง อำเภอวังจันทร์ อำเภอบ้านฉาง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง และอำเภอนิคมพัฒนา รวม 8 อำเภอ ในจังหวัดระยอง เข้าร่วมสัมมนาจำนวน 240 คน

นายประสิทธิ์ หนิมสิน รักษาการผู้อำนวยการ สทย. กล่าวว่า ในปัจจุบันราคายางพาราในท้องตลาดมีความผันผวน ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง ทั้งในพื้นที่ปลูกยางเดิมและปลูกยางใหม่ทางรัฐบาลได้มีนโยบายในการพัฒนายางพาราทั้งระบบเพื่อแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำจากการที่มีปริมาณผลผลิตยางเกินความต้องการ และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว ในปีงบประมาณ 2558

สทย. ได้ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการให้การสงเคราะห์ปลูกแทนแบบเกษตรผสมผสาน ในพื้นที่ปลูกยางเดิมจำนวน 6 หมื่นไร่ โดยมุ่งหวังให้เกษตรกรประสบผลสำเร็จ และมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพการทำสวนยางมากยิ่งขึ้น และ สทย. ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลชาวสวนยางทั่วประเทศ ได้วางรากฐานในการพัฒนาอาชีพการทำสวนยาง โดยให้ชาวสวนยางพัฒนาเป็นครูยาง เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ให้กับเพื่อนเกษตรกรร่วมอาชีพ รวมทั้งสิ้นจำนวน 12,000 คน

นายไพฑูรย์ กิตติพงษ์วิวัฒน์ ผู้อำนวยการ สทย. จ. ระยอง กล่าวว่า การสัมมนาครูยางในครั้งนี้ มีครูยางของ

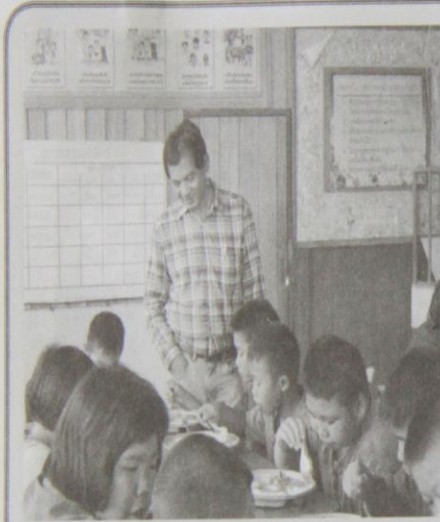
สทย.จ.ระยอง เข้าร่วม 240 คน และเป็นครูยางตั้งแต่วัย 2553 ถึง 2556 โดยครูยางทุกท่านจาก 8 อำเภอได้ทำหน้าที่และปฏิบัติการกิจในพื้นที่ร่วมกับพนักงานสงเคราะห์สวนยางในฐานะครูยางได้เป็นอย่างดี

การสัมมนาครูยางในครั้งนี้ สทย.จ.ระยอง ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเกษตรกรผู้เป็นครูยาง ให้มีความรู้ ความเข้าใจกับสถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำเกษตรแบบผสมผสานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่จะนำไปสู่การพัฒนาอาชีพการทำสวนยางอย่างยั่งยืน และสามารถถ่ายทอดความรู้ รวมถึงให้คำแนะนำแก่เกษตรกรชาวสวนยางท่านอื่น ๆ ในพื้นที่ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นายบุญเสริม พิทยาวิริยะพันธ์ หนึ่งในครูยางและผู้ชนะเลิศการแข่งขันกรีดยาง กล่าวว่า รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันกรีดยางในครั้งนี้ เนื่องจากตนกรีดยางพารามานานกว่า 20 ปี ผ่านเวทีการแข่งขันมามาก และเทคนิคในการกรีดยาง คือ ใช้ข้อมือ เท้า สายตา ให้สัมพันธ์กัน กรีดยางให้สม่ำเสมอ ดูหน้ายาง ความเรียบของหน้ายาง ความลึกในการกรีดยาง องศาการกรีดยาง ซึ่งจะต้องดูรายละเอียดทั้งหมดให้ตรงตามหลักวิชาการกรีดยางที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อผลผลิตที่ได้ในระยะยาวและคุณภาพของไม้ยางพารา

ในการจัดสัมมนาครูยางในครั้งนี้มีประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางพาราเป็นอย่างยิ่ง เป็นการพัฒนาครูยางให้มีความรู้ความเข้าใจกับสถานการณ์ยางพาราในปัจจุบันและนำความรู้ที่ได้มานั้นถ่ายทอดสู่เพื่อนเกษตรกรร่วมอาชีพ ภายในงานยังจัดการมอบรางวัลการแข่งขันกรีดยางประจำปี 2558 แก่ครูยางจังหวัดระยองที่ชนะเลิศการแข่งขันกรีดยาง โดยผู้ชนะเลิศจะได้รับสิทธิ์เข้าร่วมแข่งขันการกรีดยางระดับประเทศในงานยางพาราแห่งชาติในปีต่อไปอีกด้วย □

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 102

สกย.มอบทุน ทายาทชาวยาง 220,000 บาท สานฝันคนพันธุ์เกษตรกร สกย. ได้จัดโครงการ "สกย.สานฝันคนพันธุ์เกษตรกร" เพื่อมอบทุนการศึกษาระดับปริญญาตรี ทุนละ 22,000 บาท รวม 10 ทุน ให้กับบุตรของ

เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เป็นเจ้าของสวนยาง ขนาดเล็กที่อยู่ในความดูแลของ สกย. และครอบครัวมีรายได้ ต่ำกว่า 180,000บาท/ปี สามารถขอรับใบสมัครได้ที่ สกย.ทุกแห่ง หรือ ดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้จาก www.rubber.co.th ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และส่งใบสมัคร ได้ที่ สกย.ทุกแห่ง ภายในวันที่ 30 มิถุนายนนี้

ทั้งนี้ ต้องมีพนักงานสงเคราะห์สวนยาง (พลย.) ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ที่ตั้งของสวนยาง เป็นผู้ลงนามรับรองใบสมัครด้วย โดยผู้ที่มีความประสงค์สมัครขอรับทุนนี้ นอกจากจะเป็นบุตรของเกษตรกรชาวสวนยาง แล้ว ผู้สมัครจะต้องอยู่ระหว่างการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบัน การศึกษาของรัฐ ด้านเกษตรศาสตร์ สาขาพืชศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย สะสมในปีการศึกษาที่ผ่านมา ไม่ต่ำกว่า 2.5 และต้องไม่เป็นผู้ได้รับทุน การศึกษาใดๆ ในขณะที่สมัครขอรับทุนนี้

rubber.co.th ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และส่งใบสมัครได้ที่ สกย. ทุกแห่งเช่นกัน ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2558

ฉบับเดือน กรกฎาคม 2558 หน้า 103

วันที่	รายงานประจำวัน							รายงานประจำเดือน	
	ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 (บาท/ก.ก.)			ราคายางแผ่นรมควัน ชั้น 3 (บาท/ก.ก.)				กทม. (บาท/ก.ก.)	
	หาดใหญ่	สุราษฎร์ฯ	นครศรีฯ	กทม. (FOB)	หาดใหญ่ (FOB)	โตเกียว (C&F)	สิงคโปร์ (FOB)	ยางแท่ง (FOB)	น้ำยางข้น (FOB)
6/5/2558	53.22	53.59	53.33	61.6	61.35	0	61.06	51	37.4
7/5/2558	54.19	54.35	54.19	61.85	61.6	59.63	60.4	51.5	38.15
8/5/2558	54.06	54.17	54.36	61.85	61.6	59.42	61.39	51.5	38.15
11/5/2558	54.47	54.73	54.59	61.8	61.55	60.21	61.36	51.45	38.65
12/5/2558	54.69	54.89	54.91	62.5	62.25	60.27	61.21	51.75	39.15
14/5/2558	54.8	54.59	54.29	61.75	61.5	58.94	60.55	51.05	39.15
15/5/2558	55.15	55.25	55.35	61.75	61.5	59.39	60.91	51.3	39.65
18/5/2558	55.81	55.85	56.02	61.95	61.7	59.93	61.41	51.55	40.15
19/5/2558	56.31	56.35	57.05	62.15	61.9	59.42	60.83	51.75	40.65
20/5/2558	55.92	56.36	55.91	61.9	61.65	57.86	60.52	51.5	40.65
21/5/2558	55.92	56.16	56.14	61.9	61.65	57.83	60.45	51.5	40.65
22/5/2558	56.36	55.12	56.39	62.1	61.85	58.19	60.04	51.7	40.85
25/5/2558	56.56	0	56.56	62.3	62.05	57.65	60.68	52.2	41.35
26/5/2558	57.27	57.6	57.61	62.8	62.55	60.46	61.97	52.7	41.6
27/5/2558	57.89	58.5	58.02	63	62.75	60.63	63.05	54	42.1
28/5/2558	59.05	59.15	59.41	64	63.75	61.07	62.31	55	43.35
29/5/2558	60.05	60	59.61	64.25	64	61.95	63.53	55.25	43.6
ค่าเฉลี่ย	55.98	56.04	56.1	62.32	62.07	59.55	61.27	52.16	40.31

ที่มา : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพฯ 4
ยางแผ่นรมควันชั้น 3 FOB ส่งมอบล่วงหน้า 2 เดือน
ยางแท่งและน้ำยางข้น FOB ส่งมอบล่วงหน้า 1 เดือน

29 กรกฎาคม 2558 หน้า 22 (1)

ภัยแล้งจุดเศรษฐกิจการเกษตรติดลบ

จากสถานการณ์ภัยแล้งที่เกิดขึ้นและมีแนวโน้มรุนแรงต่อเนื่องยาวนานตั้งแต่ปลายปี 2557 ถึงปัจจุบัน ภาครัฐจึงต้องขอความร่วมมือจากชาวนางานการท่ามาปริงและเลื่อนการทำงานไปออกในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา

จากเหตุการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจในภาพรวม โดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในช่วงครึ่งแรกของปี 2558 พบสัญญาณติดลบสูงสุดในรอบ 36 ปี

ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) ประเมินปัจจัยในครึ่งปี 2558 พบว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชะลอตัวลงถึงร้อยละ 9.4 เนื่องจากจากประเทศคู่ค้าภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมันดิบที่ลดลงทำให้ชะลอการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทย ส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในช่วงครึ่งแรกของปี 2558 หดตัวหรือติดลบร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2557 โดยครึ่งปีแรกของปี 2557 มูลค่าจีดีพีภาคเกษตรอยู่ที่ 212,374 ล้านบาท ส่วนครึ่งปีแรกของปี 2558 อยู่ที่ 203,454 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าที่ลดลงร้อยละ 4.2 และคาดว่าแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตรทั้งปี 2558 จะติดลบอยู่ในช่วงร้อยละ

-4.3--3.3 จากปี 2557 ที่มีมูลค่า 422,453 ล้านบาท คาดว่าจะลดลงเหลือ 406,400 ล้านบาท ซึ่งนับเป็นภาวะเศรษฐกิจการเกษตรที่ติดลบหนักสุดในรอบ 36 ปี

เช่นเดียวกับ สาขาบริการทางการเกษตร ที่ในช่วงครึ่งแรกของปี หดตัวร้อยละ 6.6 เนื่องจากผลกระทบจากการจ้างบริการเตรียมดิน ไถพรวนดิน และการให้บริการเกี่ยวนวดข้าวลดลงตามพื้นที่เพาะปลูกและเกี่ยวเกี่ยวข้าวมาปริงที่ลดลง รวมทั้งการงดทำนาปีในพื้นที่เขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา 22 จังหวัดในช่วง

อ่างเก็บน้ำไม่มีน้ำ

ฝายน้ำล้น

ต้นข้าวขาดน้ำ

สูบน้ำเข้านา

29 กรกฎาคม 2558 หน้า 22 (2)

เดือน พ.ค.-มิ.ย. ขณะที่สาขาอื่นมีการขยายตัว ประกอบด้วย สาขาปศุสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 2.1 จากสินค้าปศุสัตว์สำคัญทั้งไก่เนื้อ สุกร ไก่ไข่ และน้ำนมดิบที่ขยายการเลี้ยง สาขาประมง ขยายตัวร้อยละ 2.2 จากผลผลิตกุ้งทะเลเพาะเลี้ยงที่เพิ่มขึ้นหลังการฟื้นตัวจากปัญหาโรค EMS

และ สาขาปศุสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 3.5

จากผลผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่ ไน้ยางพาราที่เพิ่มขึ้นตามพื้นที่ตัดโค่นสวนยางพาราเก่าของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) ขณะที่ไม้ยูคาลิปตัสเพิ่มขึ้นตามความต้องการใช้กระดาษทั้งในและต่างประเทศ ส่วนน้ำเลี้ยงขยายตัวเพิ่มขึ้นจากสภาพอากาศที่ค่อนข้างเอื้ออำนวยและการเร่งผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดต่างประเทศ

ส่วนสาขาพืช ในช่วงครึ่งแรกของปีนี้หดตัวร้อยละ 7.3 จากการลดลงของผลผลิตพืชสำคัญ ได้แก่ ข้าวนาปรัง ในเขตพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยาและแม่กลองที่มีเนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตที่ลดลงจากปัญหาภัยแล้ง ส่วนสับปะรดโรงงานลดลงจากสภาพอากาศที่แห้งแล้งทำให้ดินไม่สมบูรณ์จึงไม่ให้ผลผลิต ยางพาราลดลงจากน้ำยางในภาคอีสานที่ลดลงจากภัยแล้งและการตัดโค่นพื้นที่สวนยางพาราเก่า ปาล์มน้ำมันลดลงจากจำนวนทะลายนที่ลดลงเพราะอากาศร้อนและขนาดทะลายนเล็ก

นอกจากนี้อากาศร้อนยังส่งผลให้ผลไม้ลดลง ได้แก่ ทุเรียน มังคุด และเงาะ ส่วนพืชที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปีภาคใต้ มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จากพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้น ลำไยออกฤดูเพิ่มขึ้นจากผลผลิตในภาคกลางทยอยออกสู่ตลาด

ในช่วงครึ่งปีหลังยังคงเฝ้าติดตามและประเมินสถานการณ์ภัยแล้งและฝนทิ้งช่วงอย่างใกล้ชิด เพื่อหามาตรการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าบรรเทาความเดือดร้อนแก่เกษตรกรที่สำคัญยังต้องติดตามภาวะเสี่ยงพองสบู่แตกของเศรษฐกิจจีน หลังดัชนีตลาดหลักทรัพย์จีนหดตัวลงกะทันหัน

รวมถึงสัญญาณความซบเซาของตลาดอสังหาริมทรัพย์จากการหดตัวของการบริโภคภายในประเทศจีน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ดังนั้น เกษตรกรควรปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่มีแนวโน้มว่าจะรุนแรงมากขึ้น.

29 กรกฎาคม 2558 หน้า 7

หนุนให้ถูกทาง

เรื่องของราคาสินค้าทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคหรือสินค้าเกษตรตามหลักการที่ถูกต้องแล้วทุกอย่างควรปล่อยให้มันเป็นไปตามกลไกตลาด

แต่! หากจำเป็นจะมีการแทรกแซงราคาบ้างเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรก็สามารทำได้ตามเหมาะสมสมควรไม่ควรอย่างยิ่งคือการเข้าไปอ้อมเกษตรกรแบบไม่คิด...เหมือนที่ผ่าน ๆ มา

สุดท้ายแทนที่จะอ้อมเกษตรกร กลับกลายเป็นว่า ทำร้ายคนไทยทั้งประเทศโดยเฉพาะคนที่เสียภาษีถูกต้องครบถ้วนทุกบาททุกสตางค์ เห็นชัด ๆ อย่างเรื่องโกงข้าว

ปฏิเสธรไม่ได้ว่า สุดท้ายคนเสียภาษีนี้แหละที่ต้องรับผิดชอบเงินกว่า 7 แสนล้านบาท

นี่ยังไม่รวมถึงเรื่องการอ้อมราคามัน ก็ไม่แพ้กันที่เสียเงินไปไม่น้อยกว่า 7 แสนล้านบาท และคนที่ต้องเข้าไปรับผิดชอบก็หนีไม่พ้นคนเสียภาษี

เช่นเดียวกับเรื่องของปาล์มน้ำมัน...ที่อนาคตบรรดาชาวสวนอาจต้องนั่งเก้าอี้เด็ดยักษ์ เจ้าหลังรัฐเข้าไปช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อให้เกษตรกรสวนปาล์มยังสามารถทำอาชีพอยู่ต่อไปได้

หลายคนเป็นห่วงว่าหากยังปล่อยให้เป็นอย่างนี้เป็นแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ชาวสวนปาล์มอาจเดือดร้อนเหมือนกับพืชเกษตรอื่น ๆ เพราะทั้งด้านการผลิต ต้นทุน ราคา ที่สูงขึ้นสวนทางกับการบริโภค การส่งออก จึงเสี่ยงต่อต้นทุนตลาดในโอกาส

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บอกว่า ปาล์มน้ำมันไทย เหมือนคนที่เดินอยู่บนเส้นลวดหากทรงตัวไม่ดีอาจร่วงหล่นลงมาได้ และหากต้องการให้ชาวสวนปาล์มอยู่ต่อไปได้ก็ต้องให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ

นั่นหมายความว่า...ทุกอย่างควรให้เป็นไปตามกลไกตลาดโดยให้ตลาดเป็นตัวกำหนด หากมีผลผลิตมากออกสู่ตลาด ราคาที่ต้องถูกลงเป็นเรื่องปกติหากผลผลิตน้อยราคาก็แพงขึ้น

สิ่งสำคัญเวลานี้เกษตรกรเองต่างหาก ที่ต้องหันมาปลูกหันมาผลิตปาล์มให้ได้คุณภาพที่ดีให้ได้เปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์มสูง เพื่อผลักดันให้ราคาผลผลิตที่ออกมาสูงตามไปด้วย

เช่นเดียวกับพืชเกษตรอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง หรือผลไม้ หากเกษตรกรพยายามพัฒนาผลผลิตของตัวเองให้ดีให้เด่นให้แตกต่าง เพื่อให้มีคุณภาพมีราคาสูง

แต่ไม่ได้หมายความว่ารัฐจะปล่อยให้เกษตรกรไปตายเอาดาบหน้าหรือไปหาทางเอาเอง แต่รัฐยังต้องช่วยพยุงให้เกษตรกรเหล่านี้ยืนด้วยขาได้เมื่อถึงเวลานั้น ปัญหาเศรษฐกิจไทยจะลดลงแน่!

29 กรกฎาคม 2558 หน้า 12 (1)

ความเข้มแข็งของเครือข่าย ส่งผลต่อการดำรงอยู่อย่างยั่งยืนขององค์กร

บทความพิเศษ

● กัญญรัตน์ เกิดศิริ

ในการดำเนินธุรกิจของสถาบันเกษตรกรต่าง ๆ นั้น ไม่สามารถที่จะคาดเดาหรือรับรู้ล่วงหน้าได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น การดำเนินธุรกิจด้วยความระมัดระวัง รอบคอบจึงเป็นสิ่งที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพื่อนคู่คิด ในทุกๆ ด้าน จะทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ เป็นไปด้วยความราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ ในยุคปัจจุบันสถาบันเกษตรกรต่างๆ จึงมีอาจดำเนินธุรกิจได้เพียงลำพัง จำเป็นต้องติดต่อกับโลกธุรกิจภายนอก เพื่อสร้างเครือข่ายพันธมิตรในการดำเนินธุรกิจ เพื่อแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาองค์กร และขยายธุรกิจ โดยนำแนวคิดการตลาดยุคใหม่ผ่านการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่หน่วยผลิตจนถึงผู้บริโภค เพื่อสร้างความมั่นคงในการทำธุรกิจและขยาย ธุรกิจของสถาบันเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจที่ สถาบันเกษตรกรต้องทำร่วมกับองค์กรเอกชน

ดังนั้น เพื่อส่งเสริมการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด สามารถสร้างอำนาจในการต่อรองกับองค์กร ธุรกิจอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจในการต่อรองด้านราคาผล

ผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ซึ่งถือเป็นอาชีพหลักของมวลสมาชิกนั้น สถาบันเกษตรกร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ จึงควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้

สำหรับสถาบันเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ ได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับเรื่องของเครือข่าย ได้มีเชื่อมโยงเครือข่ายกันในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านการบริหารจัดการธุรกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ได้แก่ ธุรกิจสินเชื่อ การรับฝากเงิน การผลิตสินค้า การบริการ และการเชื่อมโยงการพัฒนาความรู้ เพื่อให้บุคลากรของสถาบันเกษตรกร มีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนการบริหารจัดการธุรกิจด้านต่างๆ โดยใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการดำเนินธุรกิจและการตลาดบนพื้นฐานความเหมาะสม และขีดความสามารถของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยมีรูปแบบในการบริหารจัดการเครือข่ายเป็นระบบแม่ข่ายและลูกข่ายซึ่งได้แบ่งการบริหารจัดการเป็น 4 แม่ข่าย ประกอบด้วย

แม่ข่ายที่ 1 : สหกรณ์การเกษตรเมืองศรีสะเกษ จำกัด ลูกข่ายประกอบด้วยสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในเขตอำเภอเมืองศรีสะเกษ (ยกเว้นสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส.ศรีสะเกษ จำกัด) อำเภอพยุห์, อำเภอห้วยทับทัน, อำเภออุทุมพรพิสัย และอำเภอวังหิน

แม่ข่ายที่ 2 : สหกรณ์การเกษตรศรีกันทรารมย์ จำกัด ลูกข่ายประกอบด้วย สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร

29 กรกฎาคม 2558 หน้า 12 (12)

ในเขตอำเภอกันทรารมย์, อำเภอโนนคูณ, อำเภอโนนน้ำเกลี้ยง, อำเภอซำสูง และอำเภอยางชุมน้อย

แม่ข่ายที่ 3 : สหกรณ์การเกษตรกันทรลักษ์ จำกัด ลูกข่ายประกอบด้วย สหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร

ในเขตอำเภอกันทรลักษ์, อำเภอเบญจลักษ์, อำเภอขุนหาญ, อำเภอศรีรัตนะ และอำเภอไพรบึง

แม่ข่ายที่ 4 : สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส.ศรีสะเกษ จำกัด ลูกข่ายประกอบด้วยสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรในเขตอำเภอภูสิงห์, อำเภอปรางค์กู่, อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ, อำเภอเมืองจันทร์, อำเภอศีลาลาด, อำเภอบึงบูรพ์ และอำเภอรามัน ีไล ลักษณะของการบริหารจัดการคือแม่ข่ายในแต่ละแม่

ข่ายจะให้การช่วยเหลือสนับสนุนลูกข่ายในทุกๆ ด้าน สำหรับการช่วยเหลือที่อยู่เหนือความสามารถของแม่ข่าย ก็ต้องขยายความสามารถในการช่วยเหลือไปสู่เครือข่ายในระดับจังหวัด

ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ก็มีการจัดกิจกรรมการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายในสถาบันเกษตรกร ให้มีการเชื่อมโยงกันในทุกๆ ด้าน เช่น การจัดการประชุมเสวนาทั้งในระดับจังหวัด และขยายวงกว้างไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวนี้ จะส่งผลดีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร คือจะส่งผลต่อปริมาณธุรกิจที่เพิ่มขึ้นรายได้เพิ่มขึ้น สินค้าและบริการของสหกรณ์มีผู้รู้จักมากขึ้น ผลที่ตามมาคือมวลสมาชิกจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เอื้อประโยชน์ต่อครอบครัว ชุมชน ตลอดทั้งเครือข่าย จะได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในการสร้างความเข้มแข็งของขบวนการสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ก่อให้เกิดการพัฒนาสหกรณ์ให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินตรัง นำชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่สร้างการรับรู้ภาคเกษตร ระดับ
อำเภอ (อ.ปะเหลียน) ออกเยี่ยมเยียนเกษตรกร เพื่อรับฟังปัญหา พบปะ พูดคุย และขอความเห็น
ของเกษตรกรในพื้นที่ ต.ท่าพญา

แหล่งที่มา : สวท.ตรัง

วันที่ข่าว : 28 กรกฎาคม 2558

นางจิราพรรณ ชัชวาลชัยพรรณ ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินตรัง ประธานชุดปฏิบัติการ
เคลื่อนที่สร้างการรับรู้ภาคเกษตร ระดับอำเภอ (อ.ปะเหลียน) พร้อมชุดปฏิบัติการของอำเภอปะ
เหลียน (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพฯ / เกษตรอำเภอ / ปศุสัตว์อำเภอ / ประมงอำเภอ / สกย.
อำเภอ / จนท.สนง.สหกรณ์ฯ / สมาชิกสภาเกษตรกรฯ / จนท.สนง. (เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
ฯ) ออกเยี่ยมเยียนเกษตรกร เพื่อรับฟังปัญหา พบปะ พูดคุย และขอความเห็นของเกษตรกรในพื้นที่
ตำบลท่าพญา อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

สำหรับการจัดตั้งชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่สร้างการรับรู้ภาคเกษตร มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าถึง
และรับรู้ปัญหาความเดือดร้อน ทศนคติ วิธีคิด ข้อเสนอแนะของเกษตรกร เพื่อสื่อสารสร้างการ
รับรู้ข้อมูล ข้อเท็จจริง สำหรับการปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และเพื่อสร้าง
ความเชื่อมั่นที่ดีต่อภาครัฐและร่วมเป็นเพื่อคู่คิดพัฒนาประเทศ โดยให้ทุกจังหวัดจัดตั้งชุด
ปฏิบัติการเคลื่อนที่สร้างการรับรู้ภาคเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ระดับจังหวัด โดยจะต้องมีการเตรียมข้อมูลระดับตำบล กำหนดแผนงานในพื้นที่เป้าหมาย
เพื่อที่จะสามารถรับฟังและแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกรได้ โดยยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและ
สหกรณ์ระดับจังหวัด จะต้องวิเคราะห์การแก้ไขพัฒนาภาคเกษตรของจังหวัด และรายงานผลการ
ปฏิบัติงานมายังสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อวางแผนทางการช่วยเหลือ
เกษตรกรในภาพรวมต่อไป

ข้อมูลข่าวและที่มา ผู้สื่อข่าว : ยอดศพร อรรถไกรสิทธิ์

Rewriter : วสันต์พรรษ จำเริญนุสิต

สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ : <http://thainews.prd.go.th>

สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 รายงานภาวะการผลิต การตลาดและราคาปาล์ม น้ำมัน ยางพาราและมะพร้าว ภาคใต้ตอนบน
ฝั่งอ่าวไทย สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราชและพัทลุง

 แหล่งที่มา : สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

 วันที่ข่าว : 28 กรกฎาคม 2558

นายธนิตสร กลิ่นภักดี ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 เปิดเผยข้อมูลภาวะการผลิต การตลาดและราคา ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา มะพร้าวและไม้ผล ภาคใต้ตอนบนฝั่งอ่าวไทย ระหว่างวันที่ 20 กรกฎาคม 2558 ถึงวันอาทิตย์ที่ 26 กรกฎาคม 2558 ว่าปาล์ม น้ำมัน ภาวะการผลิตอยู่ในช่วงปริมาณผลผลิตลดลง ภาวะการตลาดและราคาการรับซื้อผลปาล์ม น้ำมันทั้งทะเลภายในช่วงสัปดาห์รับซื้อที่ราคา 3.70-4.20 บาท / กิโลกรัม ราคาทรงตัว (สัปดาห์ที่แล้ว ราคา 3.70-4.20 บาท / กิโลกรัม) ยางพาราภาวะการผลิต ปริมาณยางพาราออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น เนื่องจาก เกษตรกรชาวสวนยางพยายามเพิ่มจำนวนวันกรีด เพื่อชดเชยราคาขายพาราที่ปรับตัวลดลง ถึงแม้ว่าพื้นที่ภาคใต้จะยังคงมีฝนตกตลอดช่วงภาวะการตลาดและราคา ยางพาราแผ่นดิน การรับซื้อทั่วไป อยู่ที่ราคา 50.00-51.00 บาท / กิโลกรัม ราคาเพิ่มขึ้น (สัปดาห์ที่แล้วราคา 48.00-50.00 บาท / กิโลกรัม)

ส่วนตลาดกลางยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี และตลาดกลางยางพาราจังหวัดนครศรีธรรมราช ประมูลการซื้อขาย อยู่ที่ราคา 51.35-52.09 บาท / กิโลกรัม ราคาเพิ่มขึ้น (สัปดาห์ที่แล้ว ราคา 50.25-51.89 บาท / กิโลกรัม) น้ำยางสด การรับซื้อน้ำยางสด ในช่วงสัปดาห์จากบริษัท รับซื้อที่ราคา 48.00-49.50 บาท / กิโลกรัม ราคาเพิ่มขึ้น (สัปดาห์ที่แล้ว ราคา 46.00-47.00 บาท / กิโลกรัม) ส่วนห้างร้านที่ยังเปิดรับซื้อ ราคาที่อยู่ 45.00-47.00 บาท / กิโลกรัม ราคาเพิ่มขึ้น (สัปดาห์ที่แล้ว ราคา 45.00-46.00 บาท / กิโลกรัม) มะพร้าว ภาวะการผลิต ปริมาณผลผลิตเริ่มออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น แต่ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ภาวะการตลาดและราคาจังหวัดชุมพร มะพร้าวผลแห้ง ขนาดใหญ่ ราคา 8.00 บาท / ผล ราคาทรงตัว มะพร้าวผลแห้งขนาดกลางราคา 4.00 บาท / ผล ราคาทรงตัว มะพร้าวผลแห้งคละ ราคา 4.00 บาท / ผล ราคาทรงตัวจังหวัดสุราษฎร์ธานีมะพร้าวผลแห้งขนาดใหญ่ราคา 6.00 บาท / ผล ราคาทรงตัวมะพร้าวผลแห้งคละ ราคา 4.00 บาท / ผล ราคาทรงตัวจังหวัดนครศรีธรรมราช มะพร้าวผลแห้งคละ ราคา 4.00 บาท / ผล ราคาทรงตัวจังหวัดพัทลุง มะพร้าวผลแห้งคละ ราคา 4.00 บาท / ผล ราคาทรงตัวไม้ผล ภาวะการผลิตทุเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพรและนครศรีธรรมราช ผลผลิตออกสู่ตลาดแล้ว

ขณะที่จังหวัดพัทลุงผลผลิตเริ่มออกสู่ตลาด เงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีและชุมพรผลผลิตออกสู่ตลาดแล้ว ขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและพัทลุงผลผลิตเริ่มออกสู่ตลาด มังคุดจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพรและนครศรีธรรมราชผลผลิตออกสู่ตลาดแล้ว ขณะที่จังหวัดพัทลุงผลผลิตเริ่มออกสู่ตลาด ลองกอง จังหวัดสุราษฎร์ธานีผลผลิตจะเริ่มออกสู่ตลาดเล็กน้อย ส่วนจังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราชและพัทลุง คาดว่าผลผลิตจะเริ่มออกสู่ตลาดประมาณเดือนสิงหาคม

ข้อมูลข่าวและที่มา

ผู้สื่อข่าว : วิทยา แซ่หม่ง

Rewriter : วสันต์พรพรชัย จำเริญนุกสิต

สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ : <http://thainews.prd.go.th>

ตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช มีปริมาณยางกว่าสองแสนกิโลกรัมเข้าประมูล ราคาปรับลดลงทุกประเภท

 แหล่งที่มา : สวท.อำเภอทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

 วันที่ข่าว : 28 กรกฎาคม 2558

ตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช แจ้งการซื้อขาย ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน โดยวิธีการประมูล ประจำวันที่ 28 กรกฎาคม 2558 มีราคาตั้งต่อไปนี้ ยางแผ่นดิบ ความชื้น 1-3% กิโลกรัมละ 49.59 บาท ยางแผ่นดิบ ความชื้น 3-5% กิโลกรัมละ 48.59 บาท / ราคายางท้องถิ่น กิโลกรัมละ 47.90 บาท ยางแผ่นรมควัน ชั้น 1-3 กิโลกรัมละ 51.57 บาท / ยางแผ่นรมควัน ชั้น 4 กิโลกรัมละ 51.22 บาท ยางแผ่นรมควัน ชั้น 5 กิโลกรัมละ 51.12 บาท / ยางฟอง กิโลกรัมละ 51.02 บาท / ยางคัทตั้ง กิโลกรัมละ 46.89 บาท มีปริมาณยางเข้าตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช รวม 271,340 กิโลกรัม

วิเคราะห์สถานการณ์ราคาขายประจำวัน ยางแผ่นดิบ ปรับตัวลดลง 30 สตางค์ ต่อ ก.ก. / ยางความชื้น ปรับตัวลดลง 30 สตางค์ ต่อ ก.ก. / ยางแผ่นรมควัน ปรับตัวลดลง 15 สตางค์ ต่อ ก.ก. / ยางแผ่นดิบท้องถิ่น ปรับตัวลดลง 70 สตางค์ ต่อ ก.ก. / น้ำยางสด ราคา ก.ก. ละ 47 บาท ปรับตัวลดลง 1 บาท ต่อ ก.ก. / ราคาตลาดล่วงหน้า ตลาดสิงคโปร์ ราคาเสนอซื้ออยู่ที่ 54.56 บาท ต่อ ก.ก ปรับตัวลดลง 52 สตางค์ ต่อ ก.ก. / ตลาดเซี่ยงไฮ้ ราคาอยู่ที่ 65.73 บาท ต่อ ก.ก. ปรับตัวลดลง 1.04 บาท ต่อ ก.ก. / ตลาดโตเกียว ราคาอยู่ที่ 54.20 บาท ต่อ ก.ก. ปรับตัวลดลง 76 สตางค์ ต่อ ก.ก.

ข้อมูลข่าวและที่มา

ผู้สื่อข่าว : สุยุทธ์ พิทักษ์มงคล Rewriter : วสันต์พรพรช จำเริญนุสิต

สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ : <http://thainews.prd.go.th>